

DZIS

W numerze:

- Narada „Pierwszy krok w pracy” — str. 3.
- W trosce o nowe kadry — str. 4.
- Ulice Tirnova — str. 5.
- Mieszanka filmowa — str. 8.

Sukces załogi Stalowni Konwertorowej

Pierwsi w hucie wykonali plan roczny

Piękny sukces uzyskała załoga najmłodszego wydziału produkcyjnego Huty im. Lenina, która pierwsza zameldowała o przedterminowym wykonaniu zadań planu rocznego. W nocy 30 listopada z konwertora popłynęły ostatnie tony stali planowane na rok bieżący. Z radością obsługa konwertorów, pracująca pod kierunkiem kierownika zmiany inż. Stanisława Macukiewicza i mistrza mgr inż. Wojciecha Olszyńskiego dokonała też pierwszego spustu stali, liczonej już na poczet zadań nowego roku. Ambicją młodej załogi jest wyprodukowanie do końca br. około 82 tys. ton wysokogatunkowej stali. Sukces jest tym większy, że zadania załogi Stalowni Konwertorowo-Tlenowej zostały zwiększone w br. o przeszło 100 tys. ton stali.

O bliższe dane, dotyczące pracy przodującej załogi zwróciliśmy się do zastępcy kierownika Stalowni Konwertorowej inż. Leopolda Kurdziela.

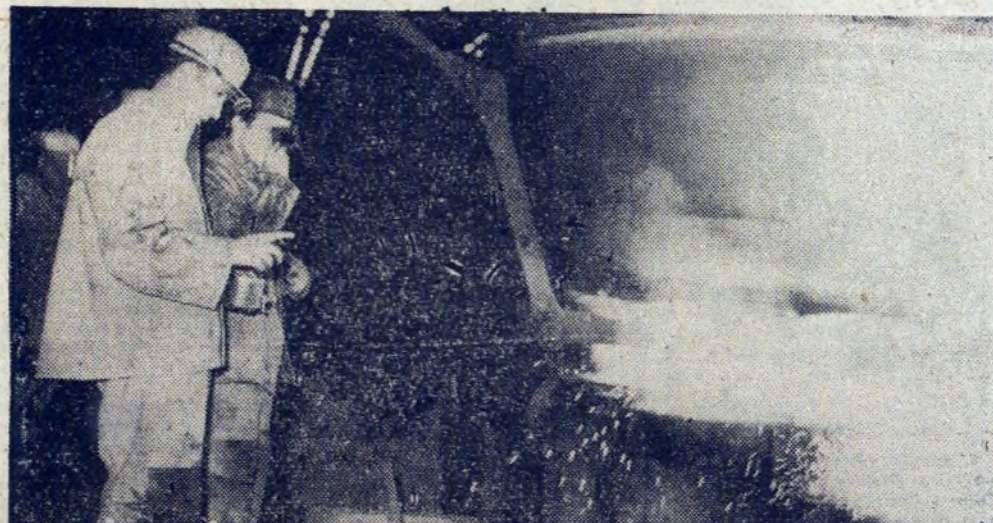
— Na zwiększenie wydajności produkcji i obniżkę jej kosztów składa się wiele czynników. Najważniejsze to rytmiczność, dobra organizacja pracy, właściwa konserwacja urządzeń, ścisłe przestrzeganie instrukcji technologicznych i wynalazczość pracowniczka.

Dbając o wydajność pracy nie zapominamy przy tym o kosztach produkcji. Świad-

czy o tym zmniejszenie się wskaźnika wybraków z 3,16 do 2,2 proc. Szczególnie dobre wyniki mamy w hali rozlewniczej, której obsługa poważnie zmniejszyła ilość niedolewów i przez odpowiednią technologię rozlewania stali zmniejszyła ilość wlewniczy wycofywanych z powodu ich uszkodzenia w trakcie wykonywania tych czynności. Dzięki dobrze zorganizowanej pracy i technologii procesu produkcji mamy też znikomy procent nietrafionych wytopów i to wytopów przede wszystkim przeklasyfikowanych na inny gatunek stali.

A kto zasługuje na szczególne wyróżnienie?

— Cała nasza załoga pracuje ofiarnie, ale szczególnie należy podziękować za wydatną i ofiarną pracę pracownikom z hali rozlewniczej, na czele z kierownikiem inż. MIECYSŁAWEM BAKIEM, oddziału remontów ceramicznych, kierowanego przez mgr inż. STEFANA HYRCA, obsłudze pieców konwertorowych i jej kierownikowi mgr inż. F. POSTOLSKIEMU oraz kierownikowi oddziału kotłowni utylizatorów i oczyszczalni spalin ADAMOWI BIEGUNOWI — za wzorową konserwację i remont urządzeń oraz dobrą ich eksploatację.

Plłyną dodatkowe tony stali konwertorowej, już na poczet nowego roku. Wydział odnosi od uruchomienia liczne sukcesy produkcyjne.

Foto St. GAWLIŃSKI

XIII Spartakiada HiL

DYREKCJA TECHNICZNA (walkowery). Ostateczne tabele ukształtowały się następująco:

I LIGA	
1. DT	7 14 327:212
2. W-1	7 12 383:304
3. HPR	7 11 285:262
4. W-3	7 11 205:203
5. ZK	7 10 182:209
6. P-62	7 10 252:274
7. P-30	7 9 241:336
8. P-64	7 5 120:211

II LIGA

1. TE	4 8 177:103
2. ZO	4 7 112:104
3. P-51	4 6 83:125
4. PT	4 4 113:133
5. P-51	4 3 67:85

W ostatnich meczach I ligi za notowaliśmy następujące rezultaty:
Dyrekcja Techniczna — Walcowni Drobnej, który w końcowce wykazał mniejszą ambicję

(Dokończenie na tr. 2)

P. VII PLENUM KC

Ofensywny program działania

Jak wiele mamy do zrobienia, w myśl uchwały VII Plenum KC w naszej hucie wykazało posiedzenie robocze głównej komisji usprawnienia ekonomiki i organizacji pracy, na którym omówiono wytyczne ZHŻiSt. dla HiL, sprecyzowano wytyczne do pracy komisji pionów i zakładów oraz zatwierdzono plan i harmonogram pracy dla komisji głównej. W obradach uczestniczyli m. in. przedstawiciele Departamentu Eksportu MPC — mgr H. Honheiser, ZHŻiSt. — mgr J. Hoffman, Instytutu Metali Żelaz. — dr inż. Z. Polek, NBP — mgr M. Kmietek, naczelny inż. Biprostaku — mgr inż. Cz. Bonenberg oraz inż. J. Folfasiński, J. Wawrykiewicz, T. Sadowski, J. Olszowski, M. Marszałek, Wł. Krzanowski i mgr J. Baran. Uroczystym momentem było wręczenie nominacji członkom Komisji głównej, przez jej przewodniczącego mgr inż. St. Suchońskiego — dyrektora ekonomicznego huty.

no też uwagę na możliwość ujawnienia rezerw produkcyjnych, które muszą być wykorzystane w dobrze pojętym interesie załogi huty. Chodzi bowiem o to, aby na drodze dobrej organizacji produkcji ulżyć ludzkiemu wysiłkowi, by dało to większą, lepszą jakościowo i bardziej ekonomiczną produkcję. Szczególnie cenne wytyczne do dalszej, wydajniejszej pracy zawierają materiały opracowane przez podkomisje problemowe dla komisji pionów i zakładów w zakresie problematyki: zatrudnienia i wydajności pracy, produkcji, gospodarki remontowej i ekonomiki huty.

Rytmiczność produkcji podstawowym warunkiem wzrostu wydajności pracy i dobrej jakości wyrobów

Wytyczne dla komisji usprawnienia ekonomiki i organizacji zakładów i pionów, opracowane przez podkomisję do spraw produkcyjnych, pracującą pod kierunkiem mgr inż. J. Folfasińskiego dotyczą przeprowadzenia analizy i dokonania oceny m. in. czasu pracy i postojów

podstawowych urządzeń produkcyjnych, osiagnanych wydajności urządzeń w stosunku do projektowych, rytmiczności produkcji i wpływu na nią poszczególnych czynników, asortymentowości produkcji i kształtowania się produkcji towarzyszącej, realizacji eksportu z wyodrębnieniem rytmiczności i kierunku wysiłki, jakości produkcji i kształtowania się jej w poszczególnych dekadach, miesiącach i kwartałach, oraz obciążenia poszczególnych urządzeń i wykrycia wąskich przekrojów produkcji.

W oparciu o zebrane materiały komisje opracują wnioski i plany zamierzeń, dotyczące: skrócenia remontów, zwiększenia przepustowości wąskich przekrojów produkcji, asortymentowości produkcji i poprawy wysiłków.

Oprócz ogólnych wytycznych opracowano dla poszczególnych komisji szczegółowe i konkretne zadania, na których powinna się koncentrować główna ich działalność. (Dokończenie na str. 2)

Remonty przed terminem

Już częściowo wspominaliśmy w poprzednich numerach „Giosu” o zobowiązaniach i meldunkach nadesłanych z W-17, dotyczących rekonstrukcji taśmy nr 4. Rekonstrukcja ta polegała na wprowadzeniu nowego rozwiązania technicznego tj. wyeliminowanie dotychczasowego koryta zsympowego, a na to miejsce wstawienie łamacza, podajnika płytowego i sita. Pozwoliło to na lepszy uzysk aglomeratu. Prace te wykonano ze znacznym skrótem do taśmy nr 4 oddano do produkcji aglomeratu o 61 godzin wcześniej niż przewidywał planowany postój.

I znów nowy sukces — taka sama rekonstrukcja została przeprowadzona na taśmie nr 3 i ukończona w dniu 29. XI. 66 r. o godz. 14.00. Tym razem załoga W-17 wykonała rekonstrukcję o 89 godz. wcześniej. Należy nadmienić, że prace związane z rekonstrukcją taśm odbywały się w trudnych warunkach ze względu na duże zapalenie pochodzące z pracy sąsiednich urządzeń będących w normalnym ruchu.

Niewątpliwie do tych sukcesów przyczyniła się też bardzo dobra współpraca organizacyjna w której wyróżnili się: z W-17 — Kier. B. ZABA, Kier. Oddziałów: inż. T. CZAJKA, inż. C. MULARCZYK, inż. W. KRÓL; z P-30 — Kier. Wydz. inż. B. WOJCIECHOWSKI, służba utrzymania ruchu kierowana przez inż. JANĘ LESIUKA, inż. F. STRUPCZEWSKIEGO i inż. J. DĄBROWSKIEGO; z W-92 — inż. SZWARCA, inż. KOLASIŃSKIEGO i inż. CZEBIŃSKIEGO; z Przewozów Surowcowych ob. TATARCZUKA oraz nadzorującego całością inż. CHODACKIEGO z TM/ST. Za służbę to również dobrej pracy organizacji partyjnej kierowanej przez I sekr. KZ P-30 tow. St. Ołdaka i I sekr. POP W-17 tow. JANĘ MAŁKĄ. JOZEF ZACHWIEJA

Nareszcie! — przedłużenie linii tramwajowej do Bieńczy

1 grudnia oddana została nowa trasa tramwajowa w Bieńczyach Nowych. Jest to przedłużenie linii 14 i 20 (około 1 km). Budowa trwała bardzo długo, wreszcie mieszkańcy osiedli Jagiellońskiego, Kazimierzowskiego, Strusia, Kalinowego, Wysokiego i Na Lotnisku otrzymają bezpośrednią łączność z centrum dzielnicy. W związku z oddaniem nowego odcinka na linii 14 dojdzie jeden wóz z dwoma przyczepami, który kursować będzie w godzinach szczytu.

Dalsza poprawa w komunikacji os. Bieńczyce Nowe nastąpi od 1 stycznia 1967 r. Wozy linii 14 i 20 jeżdżyć będą z przyczepami, dodatkowo wysyłane będą dwa składy trzywagonowe (w godzinach szczytu).

FOT. J. BROŻEK

Prezydium Rady Robotniczej huty wzięło ostatnio na swój warsztat pracy sprawę gospodarki materiałowej kombinatu. Okresowa analiza stanowiła kontynuację podjętych przed przeszło dwoma laty prac zmierzających do uporządkowania jednej z najważniejszych dziedzin gospodarki huty. Prezydium Rady oceniło aktualny stan na tym odcinku w aspekcie realizacji postanowień wpływających ze styczniowej uchwały podjętej przez Plenum RR. Patrząc w przeszłość i porównując ówczesną sytuację z dzisiejszą, zauważyła się poważny postęp i znaczną poprawę na tym odcinku. Jest to konsekwencja kategoryczniejszego realizowania przedsięwzięć i zamierzeń uchwalonych przez Plenum Rady. Dokładnie przeanalizowano aktualny stan w gospodarce materiałowej w świetle obowiązujących w bieżącym roku nowych zasad finansowania, realizację planów zaopatrzenia, tworzenie właściwych rozładownie nadmiernych zapasów, gospodarkę magazynową, gospodarkę materiałową, jej aktualny stan w poszcze-

Mimo poprawy — w wielu wydziałach huty zapasy materiałowe nadal za wysokie

gólnych wydziałach i zakładach Huty. Rozpatrzone także wyniki kontroli wewnętrzzakładowej przeprowadzonej w bieżącym roku. Pierwszym faktem godnym podkreślenia jest to, że postanowienia Rady Robotniczej mówiące o doprowadzeniu zapasów materiałowych do właściwego i uzasadnionego poziomu są spełniane. Świadectwem postępu, jaki zrobiono na tym odcinku jest opóźnienie wyszczepiających przedmiotów do nadmiernego wzrostu zapasów materiałowych. Stan zapasów w końcu ub. r. wynosił przeszło 2,490 mln zł. Obowiązujący wówczas normatywny opiewał na kwotę 2,351 mln zł. A więc istniało przekroczenie o 139 mln zł. Wskaźnik nadmieru wynosił 5,9 proc. W końcu I półroczu br. zapasy rzeczywiście były mniejsze. Wynosiły one już tylko 2,456 mln zł i kształtowały się o 7 proc. poniżej normatywu. Drugim charakterystycznym momentem jest realizacja postano-

wień traktujących o zaostrożeniu dyscypliny na odcinku zakupów materiałowych. Plan zakupów wynoszący w br. prawie 12 mld zł, został w ciągu 7 miesięcy br. zrealizowany w wysokości 6,6 mld zł, tj. w 56 proc. Miesięczny procent zakupu wynoszący 8,3 proc., daje sumaryczny wskaźnik 58 proc. A więc istnieją tendencje malejące, które należy uznać za właściwe, zwłaszcza, że w pozycjach zrealizowanych miesięczną się materiałami na kapitalne remonty o niebagatelnej wartości kilkudziesięciu milionów złotych. Pozytywnym momentem będącym następstwem konsekwentnego wprowadzenia w życie postanowień Rady Robotniczej jest rozładowanie nadmiernych i nieprawidłowych zapasów. Uchwała Plenum Rady Robotniczej mówiła o tym wyraźnie, stawiając wysokie zadanie zagospodarowania 80 proc. zapasów zbędnych. Wytyczne Zjednoczenia i NBP wyznaczyły natomiast granicę 60 proc. Huta spotniała odpowiedni plan zagospodarowania zapasów zbęd-

nych. Zbędne zapasy na początku roku wynosiły ponad 26,6 mln zł. W okresie siedmiu pierwszych miesięcy br. zagospodarowano 2,2 mln zł, w tym deprecjacje wyniosły 6 mln zł. Ten stan świadczy także o znacznym nasileniu prac porządkujących gospodarkę huty. Zwiększa, że w latach poprzednich upytaniانو rocznie tylko 2—4 mln zł. Analogiczne zjawiska występują na odcinku zagospodarowywania tzw. zapasów nadmiernych, w których efekty idą w dziesiątki milionów złotych.

Momentem godnym podkreślenia jest wzmocnienie kontroli magazynów celem maksymalnego wykrycia nieprawidłowych zapasów. W ciągu wspomnianych siedmiu miesięcy ujawniono zapasy zbędne o wartości 19,6 mln zł. Stworzenie odpowiedniego systemu organizacyjnego przynosi Hucie ewidentne korzyści. Rok 1966 jest przełomowym, od którego począwszy zapasy materiałów zbędnych winny gwałtownie maleć. Dodatkim zjawiskiem jest ogólna tendencja zmniejszenia zużycia materiałów w procesie produkcji. Świadczyć może o tym chociażby ogólny wskaźnik zużycia materiałów w stosunku do wartości produkcji globalnej, który na przestrzeni ostatnich dwóch lat spadł dość znacznie, bo z 82,9 proc. w 1961 r. do 81,1 proc. w roku bieżącym.

(Dalszy ciąg na str. 4)

Ofensywny program działania

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Coraz lepiej i szybciej przeprowadzać remonty maszyn i urządzeń technicznych

Ambitne zadania postawili przed sobą członkowie podkomisji do spraw gospodarki remontowej, działającej pod przewodnictwem mgr inż. T. Sadowskiego. Opracowane przez nich wytyczne dla komisji zakładowych postuluja przeprowadzenie analizy i dokonanie oceny całokształtu zagadnień dotyczących gospodarki re-

montowej. A to w zakresie organizacji remontów:

- ocenę cykli remontowych urzędów, ze szczególnym uwzględnieniem skrócenia czasu postoju urządzeń, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia części zamiennych,
- w planowych limitach pracochłonności remontowej ich wykorzystanie w poszczególnych cyklach remontach w aspekcie zmniejszenia pracochłonności remontowej oraz zlikwidowanie rezerw wynikających z nieprawidłowej organizacji remontów,
- ocenę zakresów remontów celem wyeliminowania w maksymalnym stopniu czynności konserwacyjnych i przewidzianych do wykonania przez służby utrzymania ruchu i technologicz-

ne w zakresie normalnej pracy urządzeń, - planów organizacji pracy i dobierania pól remontowych.

Dobrze gospodarować - to znaczy oszczędzać

Wytczne podkomisji do spraw ekonomicznych pracującej pod przewodnictwem mgr J. Barana zwracają szczególną uwagę na prawidłowość wskaźników techniczno-ekonomicznych oraz planowania techniczno-ekonomicznego, kształtowania się kosztów jednostkowych i wpływu poszczególnych czynników na ich wysokość, system ewidencji kosztów i rozrachunku gospodarczego oraz gospodarki materiałowej.

Wytczne pozostałych podkomisji zawierają najbardziej istotną dla huty problematykę i mają na celu usprawnienie pracy załogi, ujawnienie rezerw produkcyjnych oraz wzrost jakości produkcji i obniżenie jej kosztów.

Kierunki działalności komisji

Jak wynika z zatwierdzonego już harmonogramu pracy działalność komisji głównej i komisji zakładowych dzieli się na trzy zasadnicze etapy.

I. Do 8 grudnia komisje zakładów i pionów, a do 15 stycznia komisja główna dokona analizy i ustali przedsięwzięcia zmierzające do zabezpieczenia pełnego wykonania zadań planu 1966 r. Szczególną uwagę zwróci się na realizację zaległych zamówień, stan zatrudnienia i poziom wydajności pracy określając istniejące rezerwy dla prawidłowego ustalenia zadań na tym odcinku na rok 1967.

II. Komisje zakładowe do 5 stycznia, a komisja główna do 15 stycznia przeprowadzą analizę prawidłowości budowy planu produkcyjno-ekonomicznego na przyszły rok, a szczególnie w zakresie problemu zatrudnienia i wzrostu wydajności pracy, rytmiczności produkcji, planu remontów, analizy realności planu produkcji na rok 1967 w oparciu o przewidywane wykonanie br. i ujawnienie rezerwy tkwiące w nierytmicznej pracy, bilansu i zabezpieczeniu wsadu własnego oraz dokonanie oceny planu postępu technicznego, pod kątem zabezpieczenia jego realizacji oraz stopnia wpływu tego planu na realizację zadań produkcyjnych.

III. Komisje zakładów i pionów do 31. III, podkomisje problemowe do 25. IV, komisja główna do 20. V przeprowadzą analizę i opracują program działania doraźnej pomocy organizacji i gospodarności przedsiębiorstwa w latach 1967-68 w zakresie tematyki i problemów ujętych poleceniem służbowym DN nr 108. Poba tym komisje opracują długofalowy program poprawy i usprawnienia ekonomii i organizacji HIL w latach 1969-1970, a w szczególności na odcinku: wykorzystania siły roboczej, czasu pracy i poprawy struktury zatrudnienia, rytmiczności produkcji, kooperacji i planowania wewnątrzzakładowego, organizacji produkcji i organizacji zarządzania.

Z plenum ZF ZMS

Ustalono kierunki realizacji uchwał VII Plenum KC partii

Bez przesady można określić odbyte ostatnio plenum Zarządu Fabrycznego ZMS, jako naprawdę owocne. Było ono poświęcone ustaleniu wytycznych dla skutecznego włączenia się młodych pracowników huty w realizację uchwał VII plenum KC partii. Uczestniczyli w nim także: I sekretarz KF PZPR huty tow. T. Wachowski, sekretarz KF tow. L. Kowar, dyr. techniczny HIL tow. B. Graszewski, przedstawiciele ZW ZMS w Krakowie tow. tow. K. Groń i S. Marcinkowski oraz sekretarz Rady Zakładowej HIL tow. A. Miodowicz. Obrady prowadził przewodniczący ZF ZMS tow. A. Peszko.

Kierunki dyskusji wyznaczył referat wprowadzający tow. J. Zdradziska, z ZF ZMS huty. Stała się ona rzeczywistością gospodarskim rozliczeniem możliwości młodzię wzięcia jak najaktywniejszego udziału w realizacji uchwał VII plenum KC.

Dyskutancki przytaczali na przykładach swoich wydziałów możliwości jak najpełniejszego wykonania uchwał, wskazywali na trudności, które należy usunąć. W wypowiedziach przewijały się problemy rytmiczności produkcji, usprawnienia gospodarki remontowej, poprawy stanu bhp, lepszej organizacji pracy, podnoszenia kwalifikacji przez załogę, zwłaszcza jej część najmłodszą, właściwej adaptacji stażystów, współzawodnictwa, a szczególnie brygad BPS, jako formy służącej do scementowania zespołów pracowniczych. Wiele miejsca poświęcano w wypowiedziach kształtowaniu postaw ideowo-moralnych młodzię ZMS-owskiej i jej oddziaływaniu na pozostałych młodych pracowników huty, w zakładzie pracy i poza nim.

W dyskusji zabierali głos członkowie plenum ZF tow. tow. Drużala, Nykiel, Knapik, Dudzik, Gil, Czezoł, Guzik, Joniec, Gaździcki, Czabara. Nawiązując do myśli wypowiedzianych w dyskusji, przedstawiciel ZW ZMS tow. K. Groń podkreślił w swoim wystąpieniu konieczność dalszego rozwoju współzawodnictwa młodzieżowego, zwłaszcza o tytuły Brygady Pracy Socjalistycznej oraz Oddziału Pracy Socjalistycznej, także szerokiego doprowadzenia uchwał VII plenum KC do wszystkich ogniw Związku. O jak największe zaangażowanie młodych pracowników HIL we wprowadzanie postępu technicznego i nowych metod produkcji apelował dyr. techniczny HIL mgr inż. B. Graszewski.

Rolę młodzię ZMS-owskiej w realizacji problemów wynikających z uchwał VII plenum KC oraz poprzednich, stanowiących cykl zadań dla zabezpieczenia słusznego kierunku rozwoju ekonomii produkcji - omówił z kolei I sekretarz KF partii w hucie tow. T. Wachowski. A niemała to rola, skoro młodzię w stanowić decydującą siłę w

realizacji tych uchwał w zakładach produkcyjnych, jeśli potrafi ją w sobie wyzwoić i podjąć potrzebne inicjatywę w odniesieniu do własnych wydziałów produkcyjnych. Podobnie dynamiczny musi stać się udział ZMS w pracach KSR i w realizacji nowej pięcioletki, nazwanej pięcioletką młodzię.

Dla nas najważniejsze jest, by w kołach kształtowanych były właściwe postawy ideowe i etyczne młodzię - stwierdził m. in. przewodniczący ZF tow. A. Peszko, nawiązując do problemów poruszonych w dyskusji oraz przez I sekretarza KF partii. Zacieśniając się współpraca ogniw ZMS w hucie z organizacjami partyjnymi, a także związkowymi pomaga ZMS-owcom w modyfikowaniu metod oddziaływania na produkcję, w gruntowaniu roli młodzię jako pełnoprawnego współgospodarza huty.

Wynikiem plenum było uchwalenie wytycznych do realizacji podstawowych zadań produkcyjnych ZF ZMS w myśli uchwał VII plenum KC.

Na zakończenie plenum KF przyjęto również wspólną uchwałę Prezydium Rady Kombinatów i ZF ZMS, odnoszącą się do otoczenia szczególną opieką młodych pracowników świeżo przyjętych do huty. W sprawach organizacyjnych przyjęto wystąpienie w własną prośbę z ZF tow. W. Kasprzaka i wybrano na to miejsce tow. A. Kopcińskiego.

Spotkanie z redakcją „Sztandaru Młodych”

W czasie spotkania młodzię ZMS z HIL z przedstawicielami redakcji „Sztandar Młodych” - zastępcą red. nac. A. Dobrzyńskim i sekretarzem redakcji W. Rodynem. Swoje uwagi pod adresem pisma przekazuje przewodniczący ZF ZMS - Adam PESZKO. FOT. ST. GAWLIŃSKI

XIII Spartakiada HIL

(Dokończenie ze str. 1)
cownia Zimna 45:29 (22:14). Najwięcej punktów zdobyli: Grasz 15 dla Dyrekcji, Niewodowski 12 dla Walcowni.
Wydział Mechaniczno-Konstrukcyjny - Odlewnie 56:40 (26:29). Punkty: Zadara 20, Marzec 19 dla W-3, Kozłak 20, Krupa 14 dla W-1.
HPR - Aglomerownia 81:33 (29:16). Punkty: Stypuła 25, Łoziński 22, Wiltoś 16 dla HPR, Buksa 23 dla Aglomerowni.

sowanych rozpoczną się 6 bm. na pływalni „Korony” w Podgórzu. Ostatnie wolne miejsca można załatwić w sekretariacie Ogniska TKKF bud. „S”, pok. 313, tel. 43-37.

DZIŚ BAL SPORTOWY

W sali teatralnej budynku „S” odbędą się dziś wieczorem bal sportowy, który tradycyjnie już kończy Spartakiadę. W czasie balu wręczone zostaną puchary za zwycięstwo drużynowe w poszczególnych konkurencjach Spartakiady.

UWAGA, AMATORZY PLYWANIA

Zajęcia kursów nauki pływania dla początkujących i zaawan-

Po konferencji

KW PZPR w Krakowie tow. J. Pękala.
WRESZCIE DRUGA SPRAWA. Warto w związku z wyborem nowych władz partyjnych w dzielnicy podkreślić, że w składzie Komitetu Dzielnicowego partii i jego egzekutywy wydawnie zwiększyła się ilość towarzyszy bezpośrednio zatrudnionych w produkcji, a w szczególności robotników. Jeżeli chodzi o dzielnicę

ferencji - organizacje partyjne dzielnicę szczególnie żywo zajęły się problematyką VI i VII plenum KC. Podjęły one zadania, które najściślej łączą się z uchwałami i wytycznymi tych plenów. Mowa jest oczywiście o przedsiębiorstwach, które w pierwszym rzędzie zobowiązane są do ich realizacji. A więc nie tylko powołane zostały zakładowe i wydziałowe komisje, zgodnie z wskazaniem VII plenum KC, lecz zaangażowały się one w pełni w prace, które mają do przeprowadzenia.

Już z tych kilku uwag mających charakter krótkiej w zasadzie relacji, można wysnuć wniosek, że obrady dzielnicowej konferencji stały się poważnym bodźcem w ożywieniu całości życia partyjnego, a zwłaszcza dziedziny najważniejszej dla organizacji, najbardziej aktualnej - pracy ideowo-wychowawczej.
Konferencja dzielnicowej organizacji partyjnej wybrała nowe władze. W skład plenum KD weszli następujący towarzysze - K. Bednarczyk, H. Blaskiewicz, W. Bogacz, J. Broniek, T. Chelchowski, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Drożdż, J. Firka, J. Gniewecki, T. Górski, J. Grzyba, Z. Gudaniec, M. Horak, J. Idziak, K. Jasek, J. Kabał, T. Karasiński, M. Karończyk, H. Kieron, K. Kostia, K. Kudyba, J. Laskawiec, R. Macheta, M. Mamon,

zacji partyjnej wybrała nowe władze. W skład plenum KD weszli następujący towarzysze - K. Bednarczyk, H. Blaskiewicz, W. Bogacz, J. Broniek, T. Chelchowski, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Drożdż, J. Firka, J. Gniewecki, T. Górski, J. Grzyba, Z. Gudaniec, M. Horak, J. Idziak, K. Jasek, J. Kabał, T. Karasiński, M. Karończyk, H. Kieron, K. Kostia, K. Kudyba, J. Laskawiec, R. Macheta, M. Mamon,

ferencji - organizacje partyjne dzielnicę szczególnie żywo zajęły się problematyką VI i VII plenum KC. Podjęły one zadania, które najściślej łączą się z uchwałami i wytycznymi tych plenów. Mowa jest oczywiście o przedsiębiorstwach, które w pierwszym rzędzie zobowiązane są do ich realizacji. A więc nie tylko powołane zostały zakładowe i wydziałowe komisje, zgodnie z wskazaniem VII plenum KC, lecz zaangażowały się one w pełni w prace, które mają do przeprowadzenia.

Już z tych kilku uwag mających charakter krótkiej w zasadzie relacji, można wysnuć wniosek, że obrady dzielnicowej konferencji stały się poważnym bodźcem w ożywieniu całości życia partyjnego, a zwłaszcza dziedziny najważniejszej dla organizacji, najbardziej aktualnej - pracy ideowo-wychowawczej.
Konferencja dzielnicowej organizacji partyjnej wybrała nowe władze. W skład plenum KD weszli następujący towarzysze - K. Bednarczyk, H. Blaskiewicz, W. Bogacz, J. Broniek, T. Chelchowski, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Drożdż, J. Firka, J. Gniewecki, T. Górski, J. Grzyba, Z. Gudaniec, M. Horak, J. Idziak, K. Jasek, J. Kabał, T. Karasiński, M. Karończyk, H. Kieron, K. Kostia, K. Kudyba, J. Laskawiec, R. Macheta, M. Mamon,

KD PZPR

zacji partyjnej wybrała nowe władze. W skład plenum KD weszli następujący towarzysze - K. Bednarczyk, H. Blaskiewicz, W. Bogacz, J. Broniek, T. Chelchowski, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Drożdż, J. Firka, J. Gniewecki, T. Górski, J. Grzyba, Z. Gudaniec, M. Horak, J. Idziak, K. Jasek, J. Kabał, T. Karasiński, M. Karończyk, H. Kieron, K. Kostia, K. Kudyba, J. Laskawiec, R. Macheta, M. Mamon,

Jak wykonujemy plan?

TABELA WYKONANIA ZADAŃ PRZEZ HUTĘ DO 30 XI 1966

hm, wł.	% pl.	prod. gotowa	104
Walcownia Gorąca Błach	104	104	
Walcownia Zimna Błach	100	100	
Walcownia czarna prod. sur.	106	106	
Walcownia ocykowana prod. sur.	104	104	
Walcownia ocykowana ogn.	101	101	
Walcownia ocykowana elektrolit.	78	78	
Walcownia transformat.	113	113	
Walcownia Drobnych Profili	109	109	
Walcownia Martenowska	103	103	
Walcownia Konwertorowa	103	103	
Walcownia Wlewnic	114	114	
Walcownia Wstępne	100	100	
Walcownia Kęsiska prod. sur.	105	105	

st. elektr. surowa 104
odlewy stalowe 104
Wydział W-3 106
prod. ogółem 106
wyroby kute ogółem 106
odkuwki swob. kute 102
wyroby WKS 107
Siłownia - energia elektryczna 109
ZMO - wyroby smół, dol. 124

Z chwilą oddawania numeru do druku, nie dysponujemy jeszcze ogólnymi wynikami huty za listopad, napiszemy o nich szczegółowo w następnym numerze. Niemniej jednak już z powyższej tabeli można się zorientować w realizacji planów poszczególnych wydziałów za ub. miesiąc. Znajdujemy niestety kilka cyfr kształtujących się poniżej planu. I tak kokosownicy w produkcji koksu wielkopieczowego wykazują na koniec miesiąca niedobór w ilości 2.300 ton i w szarżowaniu amonu - 151 ton. Drugi wydział, który posiada pewne niedobory, to Walcownia Zimna Błach, na której koncie zanotowano brak do planu - blachy ocykowanej ogólnie 297 ton i blachy ocykowanej elektrolitycznie - 1.411 ton.

Na zastępców członków Komitetu Dzielnicowego zostali wybrani - J. Bartóg, S. Giełżicki, R. Kosiorowski, M. Krawczyk, M. Lesiak, A. Mazur, R. Michałowski, A. Mikulski, J. Mucha.

W skład wybranej na konferencji komisji rewizyjnej weszli towarzysze - T. Cader, I. Chaberkowski, K. Drebschok, J. Florkowski, W. Kajdas, E. Klita, K. Krajewska, J. Kubiński, M. Kurek, J. Kwiatkowski, T. Ogórzałek, E. Olszewska, A. Pochyłek.

Na konferencję wojewódzka PZPR wybrani zostali następujący delegaci - Z. Cichocki, S. Cichocki, P. Czekał, J. Kabał, M. Kieta, R. Kosiorowski, A. Lenczowski, M. Mamon, J. Michno, J. Niemiec, T. Nowicki, M. Osiecki, S. Paradowski.

Pierwsze posiedzenie nowego plenum KD wybrało egzekutywę, w skład której weszli - K. Bednarczyk, J. Broniek, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Gniewecki, J. Kabał, J. Michno, T. Nowicki, M. Osiecki, E. Strzeboński.

st. elektr. surowa 104
odlewy stalowe 104
Wydział W-3 106
prod. ogółem 106
wyroby kute ogółem 106
odkuwki swob. kute 102
wyroby WKS 107
Siłownia - energia elektryczna 109
ZMO - wyroby smół, dol. 124

Z chwilą oddawania numeru do druku, nie dysponujemy jeszcze ogólnymi wynikami huty za listopad, napiszemy o nich szczegółowo w następnym numerze. Niemniej jednak już z powyższej tabeli można się zorientować w realizacji planów poszczególnych wydziałów za ub. miesiąc. Znajdujemy niestety kilka cyfr kształtujących się poniżej planu. I tak kokosownicy w produkcji koksu wielkopieczowego wykazują na koniec miesiąca niedobór w ilości 2.300 ton i w szarżowaniu amonu - 151 ton. Drugi wydział, który posiada pewne niedobory, to Walcownia Zimna Błach, na której koncie zanotowano brak do planu - blachy ocykowanej ogólnie 297 ton i blachy ocykowanej elektrolitycznie - 1.411 ton.

Na zastępców członków Komitetu Dzielnicowego zostali wybrani - J. Bartóg, S. Giełżicki, R. Kosiorowski, M. Krawczyk, M. Lesiak, A. Mazur, R. Michałowski, A. Mikulski, J. Mucha.

W skład wybranej na konferencji komisji rewizyjnej weszli towarzysze - T. Cader, I. Chaberkowski, K. Drebschok, J. Florkowski, W. Kajdas, E. Klita, K. Krajewska, J. Kubiński, M. Kurek, J. Kwiatkowski, T. Ogórzałek, E. Olszewska, A. Pochyłek.

Na konferencję wojewódzka PZPR wybrani zostali następujący delegaci - Z. Cichocki, S. Cichocki, P. Czekał, J. Kabał, M. Kieta, R. Kosiorowski, A. Lenczowski, M. Mamon, J. Michno, J. Niemiec, T. Nowicki, M. Osiecki, S. Paradowski.

Pierwsze posiedzenie nowego plenum KD wybrało egzekutywę, w skład której weszli - K. Bednarczyk, J. Broniek, S. Cichocki, M. Ciempka, P. Czekał, J. Gniewecki, J. Kabał, J. Michno, T. Nowicki, M. Osiecki, E. Strzeboński.

Jak już podawaliśmy, Komitet Dzielnicowy obowiązkowo I sekretarza powierzył Tadeuszowi Nowickiemu, natomiast sekretarzem Edwardowi Strzebońskiemu, Kazimierzowi Bednarczykowi i Janowi Brońkowi.

R. WOLSKI

Przed krajową naradą w HiL

Młodzi ślusarze, nowoprzyjęci do pracy w wydziale Wielkie Piece pobierają z magazynu odzież ochronną. Radą i pomocą w doborze służy im mąż zaufania brygady ślusarskiej Stanisław RADUSZEWSKI. Opiekuje się on nowymi pracownikami, pomaga im załać wice wszystkie formalności związane z przyjęciem, oprowadza po wydziale, zapoznaje z warsztatem i stanowiskiem pracy.

Na zdjęciu od lewej: Stanisław Raduszewski — mąż zaufania, Jan Rolak i Czesław Kowalczyk — nowoprzyjęci ślusarze.

FOTO: S. Gawliński

Pierwszy krok w pracy

15 grudnia odbędzie się w HiL Krajowa Narada na temat: „Pierwszy krok w pracy”, organizowana przez Radę Zakładową Kombinatu w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych. Celem narady jest omówienie problemów adaptacji i integracji załogi w zakładach przemysłowych na przykładzie wyników uzyskanych w tym zakresie przez Hutę im. Lenina.

O bliższe dane, dotyczące tematyki obrad zwróciliśmy się do jednego z organizatorów narady — sekretarza Rady Zakładowej HiL Alfreda Miodowicza.

Zasadniczym tematem narady, w której uczestniczyć będą przedstawiciele większych zakładów produkcyjnych w kraju, aktywiści organizacji związkowej, dziennikarze gazet zakładowych oraz psychologowie i socjologowie, będzie omówienie istotnego dla nas zagadnienia tj. roztoczenia opieki nad pracownikami nowo przyjętymi do pracy. Mamy znaczne osiągnięcia w tym zakresie, ale nie znaczy to, że wszystko

jest już dobrze. Liczymy, że wymiana doświadczeń z innymi zakładami i dla nas będzie korzystna.

Nasza hutnicza organizacja związkowa już od dłuższego czasu wiele miejsca poświęca w swej pracy na prawidłowe rozwiązanie problemu adaptacji i integracji załogi. Wstępne rozeznanie sytuacji na tym odcinku dostarczyła nam komisja socjologiczna, działająca przy Komitecie Fabrycznym PZPR, która przeprowadziła badania stosunków międzyludzkich w HiL. Właśnie ona wykazała niedomogi w zakresie sposobu przyjmowania i sprawowania opieki nad nowymi pracownikami. Problemem tym zainteresowaliśmy aktyw związkowy na czele z przewodniczącymi rad oddziałowych i zakładowych. Odbyliśmy również dwa plenarne posiedzenia (ostatnie w październiku br.), na których omawialiśmy to zagadnienie opracowaliśmy szereg wniosków zmierzających do usprawnienia pracy na tym odcinku.

Przeprowadzona dyskusja nad tym zagadnieniem wykazała, że

o ile w hucie istnieje sprecyzowany plan działania w zakresie rozwoju i śledzenia prawidłowości stanu techniki i ekonomiki produkcji, o tyle w zakresie spraw społecznych, a w szczególności problematyki adaptacji i integracji załogi poszczególne aktywności poczynają organizacji społecznych nie stwarzają odpowiednich podstaw do właściwej pojętej adaptacji załogi. Stąd też konieczność prowadzenia systematycznych obserwacji, opartych o rzetelny program działania oraz precyzowanie na tej podstawie zabiegów organizacyjnych. Doszliśmy do przekonania, że ze względu na ciągłą rozbudowę kombinatu, jego wielkość i różnorodny asortyment produkcji nie można wprowadzić jednolitego sposobu postępowania, funkcjonującego poprawnie w całym kombinacie. Przyjęto więc wieloetapowy plan badań, w którym w pierwszej kolejności uwzględniono takie zagadnienia, jak: organizacja i propaganda naboru pracowników, analiza procedury przyjęcia pracowników, analiza wstępnego okresu pracy.

Celem tych badań jest rozeznanie aktualnej sytuacji, aby w oparciu o nie można było postulować takie formy organizacyjne, które umożliwią optymalne przystosowanie organizacji przemysłowej do człowieka — a przez racjonalne oddziaływanie wy-

chowawcze również człowieka do tej organizacji. Wiadomo bowiem, że właściwa opinia na temat zakładu pracy w środowisku, z którego rekrutują się przyszli pracownicy, pierwsze zetknięcie kandydata z zakładem pracy przy przyjmowaniu i pierwsze tygodnie pracy mają w większości wypadków decydujący wpływ na przyszły stosunek do pracy w ogóle. Mają rozbudzić zainteresowanie i ambicje związane z wykonywaniem pracy, mogą też zniechęcić i stworzyć opór natury psychicznej, bardzo trudne do przełamania.

Jak z tego wynika, temat narady jest niezwykle ciekawy a problem wymagający obszernego omówienia i dlatego jeszcze do niego wrócimy. A co dotychczas zrobiono na odcinku propagandy?

Oprócz wydania instrukcji i uchwały RZK dotyczącej wstępnego okresu pracy nowo przyjętych pracowników HiL, wydano informator dla kandydatów do pracy i nowo przyjętych pracowników HiL, w którym szczegółowo omawia się możliwości zatrudnienia, wynagrodzenia, uprawnienia z tytułu pracy, obowiązki i prawa pracownika, możliwości zdobycia zawodu i awansu, wypoczynku, uprawiania sportu, świadczenia socjalne itp.

Jeszcze tylko 12 dni!

Brygady montażowe i rozruchowe nie szcedzą sił przy budowie w. pieca nr 5

W chwili, gdy oddajemy numer do druku trudno jest właściwie mówić o budowie piątego pieca. To już końcowy etap, w którym szerokim frontem ruszyli inspektorzy inwestora, aby wspólnie z przedstawicielami użytkownika sporządzać protokoły odbioru ostatnich węzłów budowy. To jest okres, gdy wszystkie mechanizmy włączane są przez brygady rozruchowe. Odbywa się pomyślne suszenie nagrzanic, na całej estakadzie zasobników trwa już intensywny, dzień i noc trwający rozruch, pędzą tamy transporterów spieku; lada chwila rozpocznie się suszenie

wnętra pieca. Wielki dźwig Lubińskiego odjeżdża spod pieca — jest już zbędny. Przesuwa się go po torach zwracając uwagę, aby nie blokować transportu surowki z Wydziału Wielkich Pieców do Stalowni Martenowskiej. Usuwa się wszelkie zauważone usterki i kończy pośpiesznie ostatnie roboty dodatkowe.

Można byłoby, gdyby nie brak miejsca, wymienić wielu ludzi bardzo ofiarnie pracujących w ostatnich dniach. Wymienimy przynajmniej niektórych. Oto brygady Szymona BILA z ZBM-1: pracowała całą niedzielę i poniedziałek w trudnych warunkach przy zastawkach w tunelu osadników Dorra.

Józef BIELZA, Tadeusz DRAPALA i Edward SYPIEN wykonali w błyskawicznym tempie montaż konstrukcji pod pojemniki z izotopami przy zasobnikach spieku i koksu. Umożliwili to terminowy montaż izotopów służących do sterowania automatami napełnienia zbiorników. Brygada Eugeniusza CEBU-LAKA wyróżniła się przy pracach na estakadzie.

Istnieje jeszcze kilka punktów, które wymagają utrzymania szczególnej uwagi i dalszego skoncentrowania znacznego potencjału wykonawczego: przesunięto o parę dni rozruch gniotowników w obiekcie mieszania gliny, nadal trwa napięta sytuacja w remizie kadzi i opóźniona jest budowa budynku socjalnego. Należy pokonać również duże trudności, aby przekazać do odbioru wszystkie zaplanowane węzły budowy turbodmuchawy.

Do terminu przewidywanego zadmuchania pieca pozostało jeszcze tylko kilkanaście dni, które wymagają generalnego wysiłku i ostatniego zrywu wszystkich załóg wykonawczy, użytkownika i inwestora, współpracujących przy uruchamianiu giganta polskiej metalurgii — w. pieca nr 5.

Jerzy Oleczyk

Z OSTATNIEJ CHWILI: Na podstawie decyzji Wydziałowej Komisji Odbioru budowy Wielkich Pieców podjęto rozruch urządzeń załadowczych pieca

oto dalsze wiodące problemy objęte programem działania organizacji partyjnej HiL na nową kadencję, uchwalonym na VIII konferencji sprawozdawczo-wyborczej Komitetu Fabrycznego (pierwszą ich część omówiliśmy w poprzednim GNH — przyp. Red.). Z kolei zadania w zakresie pracy organizacji masowych. Komitet Fabryczny PZPR zawsze wiele uwagi przywiązywał do spraw młodzieży i jej związku. Organizacja partyjna hutę przyjmuje w swoje szeregi coraz więcej młodych członków załogi hutniczej, rekomendowanych przez ZMS. Stąd kierunek na dalsze rozwinięcie współpracy z organizacją młodzieżową, przy czym szczególne zadania w tej dziedzinie mają towarzysze, członkowie partii, działający w organizacji młodzieży. Zadania te, uchwalone przez egzekutywę KF w grudniu ub. r., będą nadal wykonywane i pogłębiane.

szerzej powinna uwzględnić również problematykę socjalną załogi. Dla zwiększenia skuteczności pracy samorządu robotniczego konieczne jest zaprogramowanie jej na okres całego roku. Rada Robotnicza HiL, jako organ wykonawczy samorządu, powinna zwrócić więcej uwagi na opracowywanie swoich krytycznych ocen oraz zaostreżenie kontroli wykonania uchwał samorządu.

W tym celu należy wypracować programy i plany, które umożliwią optymalne przystosowanie organizacji przemysłowej do człowieka — a przez racjonalne oddziaływanie wy-

twornej oraz społecznej kontroli nad działalnością administracji HiL.

Osobną rozdział programu działania Komitetu Fabrycznego został poświęcony problematyce socjalnej. W pierwszym rzędzie uwzględniono zadanie właściwej regeneracji sił przez odpowiednie wykorzystanie czasu wolnego po pracy, co jest szczególnie aktualne wobec stalego rozszerzania się ruchu czterobrygadowego w hucie. W związku z tym w programie podkreśla się potrzebę rozbudowy obiektów wypoczynku po pracy, zwiększenia ilości wczasów rodzinnych, także przez przystąpienie do budowy własnych obiektów wczasowych huty, otoczenia szczególną opieką dzieci i rodzin pracowników przez właściwe prowadzenie akcji kolonijnej, następnie udzielanie pomocy dawnym pracownikom HiL — rencistom, z kolei przez rozwój działalności kulturalnej, sportowej i turystycznej. Całą tę działalność mają prowadzić komórki administracyjne HiL, zaś Rada Zakładowa HiL powinna spełniać rolę inspiratorską i kontrolną.

W programie podkreślono także konieczność zacieśnienia współpracy między Komitetem Dzielnicowym PZPR w Nowej Hucie i KF partii w hucie dla dalszego kształtowania właściwych postaw członków partii w miejscu zamieszkania i ich aktywizowania się w TGP. Współpraca ta obejmie również problemy inwestycyjne kombinatu w dzielnicy, rozbudowę obiektów wypoczynkowych w czynie społecznym, problemy gospodarki komunalnej dzielnicy. We wszystkich tych dziedzinach zacieśniona zostanie również współpraca z władzami w Krakowie. W naszym omówieniu programu działania staraliśmy się podać najważniejsze jego kierunki w w skróconym ujęciu. Programem tym bowiem będzie żyć organizacja partyjna hutę na co dzień. (ik)

Program działania KF PZPR w Hucie im. Lenina na lata 1967 — 1968
(dalszy ciąg omówienia)

Bardzo wyraźnie w programie zostały sprecyzowane kierunki organizacji partyjnej w zakresie działalności gospodarczej. Aktywność w tej dziedzinie należy do podstawowych obowiązków członków partii w hucie. Nie zaś tych, którym zostały powierzono kierownicze stanowiska w administracji gospodarczej. Działalność ta — w oparciu o uchwały IV, V, VI i ostatnio VII plenum KC partii — wymaga od hutniczej organizacji partyjnej stworzenia właściwego klimatu oraz zapewnienia kierownictwa politycznego nad przebiegiem prac w hucie, związanych z realizacją powyższych uchwał.

następnie rozwijanie kampanii długofalowej o stałą obniżkę kosztów produkcji, o oszczędność materiałów i energii. Bardziej operatywne musi stać się wykorzystywanie potencjału remontowego. Wnikliwie powinna być przygotowywana realizacja planu inwestycyjnego, w myśl uchwał VI Plenum KC partii oraz programu działania, przyjętego przez plenum KF w hucie.

Dla umocnienia wpływu organizacji partyjnej na działalność gospodarczą huty stosować należy takie środki, jak właściwy dobór kadr na kierownicze stanowiska, w organizacjach partyjnych, społecznych i gospodarczych, następnie wzmocnienie roli oraz odpowiedzialności jednoosobowego kierownictwa gospodarczego przy równoczesnym umocnieniu i rozwijaniu poli-

Poważne obowiązki mają również członkowie organizacji partyjnej we współdziałaniu z masową organizacją związkową, obejmującą w HiL niemal całą załogę; zostały one określone m. in. we wnioskach egzekutywy KF z kwietnia br. Celem tej działalności jest zapewnienie właściwego działania na rzecz poprawy gospodarki w hucie przy równoczesnym przestrzeganiu interesów załogi, jej rozwoju kulturalnego, zawodowego i społecznego.

Program poświęca też uwagę działalności samorządu robotniczego w HiL, jako platformie oddziaływania na sprawy gospodarcze w hucie. Jak stwierdzono w uchwalonym programie — KSR podejmuje aktualne zagadnienia w działalności produkcyjnej, technicznej i ekonomicznej, jednak

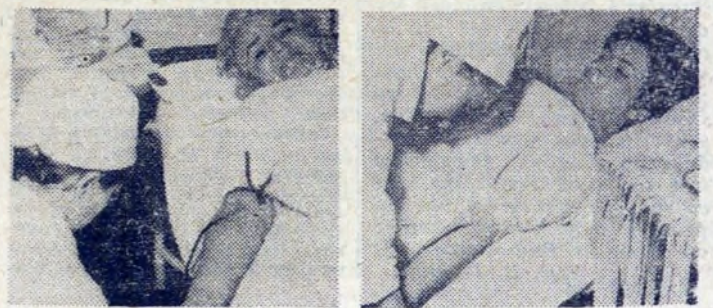
Krew dla chorych

Nowo wybrana Komisja Kobiet Pracujących przy Radzie Zakładowej P-61 na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym postawiła przed sobą ciekawy program działania, między innymi założenie Koła PCK oraz zorganizowanie grupy honorowych dawców krwi. Zarząd Koła PCK, którego przewodniczącą jest energiczna kol. Wilhelmina Wilgocka, składa się z samych kobiet. Należy powiedzieć, że nie była to łatwa praca. Ciężko było namówić współpracowników do wstąpienia do Koła PCK. Jednak w tej chwili można się pochwalić cyfrą 205 członków.

Trudniejsza jeszcze była praca przy werbowaniu honorowych dawców krwi, ale dzięki energicznie działającej Komisji Kobiet Pracujących oraz zarządowi Koła PCK, jak również przy wydatnej pomocy przewodn. RZ tow. Ryszarda Bętkowskiego oraz I sekretarza OOP tow. Aleksandra Skorupy stworzono 13-osobową grupę honorowych dawców krwi, który w dniu 24. XI. 1966 r. oddał swą krew z zadowoleniem i wiarą, że mogli przyczynić się do uratowania niejednego życia ludzkiego.

A oto honorowi krwiodawcy z Walcowni Gorącej: Krystyna Bazgier, Elżbieta Razowska, Dorota Siupczyńska, Stanisława Zgoła, Zofia Wejman, Zbigniew Łakomski, Marian Kostecki, Jerzy Niedojadło, Janusz Wojsławski, Eugeniusz Grzesiak, Kazimierz Knap, Kazimierz Dulewicz, Jan Słonina.

Wierzymy, że za ich przykładem pójdą pracownicy innych wydziałów. Chorzy czekają na krew...

Zapasy materiałowe nadal za wysokie

(Dokończenie ze str. 1)

Prezydium Rady Robotniczej oceniając aktualny stan gospodarki materiałowej i stopień realizacji uchwał obowiązujących w tym zakresie, zwróciło uwagę na szereg występujących jeszcze niedomagań i niedociągnięć, które winny być usunięte po to, by mogła nastąpić dalsza poprawa. Należymy do siebie wszystkich wydziałów akcją oszczędności w zużyciu materiałów. W bieżącym roku obserwuje się spadek zainteresowania tym zagadnieniem. O ile w 1965 r. uzyskane oszczędności zamknęły się kwotą 181 mln zł, to w bieżącym roku efekty są prawie cztery razy niższe. W obecnej chwili w akcji oszczędności materiałowych nie bierze udziału szereg wydziałów. Są to: P-40, P-51, P-55, W-3, W-17, W-22, W-23, W-25, wydziału pionu PT: W-711, W-712, W-713, W-75; a także W-96. Trudno jest stwierdzić wyraźnie, że w tych jednostkach nie ma już żadnych możliwości poprawy. Także i na odcinku gospodarki materiałami jest jeszcze wiele do zrobienia. Pomimo ogólnej poprawy, szereg wydziałów legitymuje się przekroczeniami zasobów w swych magazynach rejonowych. Zwrócić należy tu uwagę na to, że w myśl nowego regulaminu podziału funduszu zakładowego, zatwierdzonego przez KSR w marcu br. niektóre wydziały otrzymują pomniejszony fundusz, gdyż nie przestrzegają dopuszczalnych zapasów magazynowych. Groźba ta wisi nad P-30, P-60, P-61, P-62, ZO, W-1, W-3, W-17, W-22, W-26, W-29, W-96, W-73, W-97, W-94. Zwrócono też uwagę na konieczność bardziej radykalnego kontrolowania i ujawniania nieprawidłowych zapasów w wydziałach. Z obowiązków w tym zakresie nie wywiązały się w pełni także jednostki jak ZK, Stalownia Martenowska, Wydział Wielkich Pieców, Walcownia: Zgniatacz i Gorąca. Warto tu przypomnieć, że na wydziałach, zakładach oraz na służbach TM i

TE ciężką poważną obowiązki nałożone przepisami, zawartymi w piśmie okólnym DN nr 30/84. Istnieją jeszcze niedociągnięcia wyrażające się nieprawidłowym pobieraniem i zużywaniem materiałów. Zdarzają się przypadki pobierania materiałów w nadmiernych ilościach, z wyprzedzeniem czasowym, przechowywania nadwyżek materiałów w postaci tzw. zapasów dzikich, nierozliczania zużycia, niewłaściwej gospodarki opakowaniami i przedmiotami nietrawnymi. Nieprawidłowości te prowadzą do strat i zwiększenia kosztów. Dlatego też tak kierownictwo wydziałów i zakładów, jak i oddziałowe rady robotnicze winny prowadzić wzmoczoną działalność na tym odcinku rozumiejąc, że każda zaoszczędzona złotówka przyniesie obniżkę kosztów, tak bardzo ważną w bieżącym roku i następnych kwartałach.

(ERZET)

Spotkanie ze stażystami

W trosce o nowe kadry

Z inicjatywy Zarządu Fabrycznego ZMS i Koła Młodych Inżynierów i Techników w naszej hucie odbyło się spotkanie przedstawicieli dyrekcji z absolwentami wyższych uczelni technicznych, odbywającymi wstępny staż pracy w HiL, poświęcone omówieniu wyników stażu i szeregu związanych z tym problemów. Wprowadzeniem do dyskusji był referat pt. „Aktualne problemy stażu pracy absolwentów szkół wyższych w HiL”, wygłoszony przez inż. Z. Plute.

Zdobycie niezbędnych wiadomości z zakresu procesu technologicznego, organizacji pracy i ekonomiki huty oraz zatrudnienia i plac jest zasadniczym zadaniem wstępnego stażu pracy ale nie jedynym. W tym zakresie musi się bowiem dokonać trudny proces przystosowania się stażysty do nowych warunków pracy. Od tego w jakim stopniu przezwycięży on trudności pierwszego okresu pracy, a szczególnie nauczy się współżyć z ludźmi w zakładzie, zależy w dużej mierze jego aktywność w dalszej pracy zawodowej, autorytet oraz stosunek do wykonywanych obowiązków. Mimo znacznej poprawy na tym odcinku notuje się jeszcze szereg nieprawidłowości i niedociągnięć w przebiegu wstępnego stażu pracy. Zdarzają się wypadki kierowania stażystów, a często i studentów huty do wydziałów, które nie mają realnych możliwości zatrudnienia ich na stanowiskach, odpowiadających posiadanym kwalifikacjom.

Nadal utrzymuje się praktyka przyjmowania absolwentów na wstępny staż pracy bez określenia stanowiska docelowego, którego nie precyzują również kierownictwa wydziałów w czasie trwania stażu pracy, niejednokrotnie aż do momentu egzaminu stażowego. Odbija się to ujemnie na efektywności wstępnego stażu pracy, którego nie można ukierunkować pod kątem przyszłej pracy stażysty. Nie mając realnych perspektyw zatrudnienia na konkretnym stanowisku pracy stażysty nie wykazują większego zaintereso-

wania, i nie przejawiają większej inicjatywy. Z tego też powodu nie są w należyty sposób opracowywane harmonogramy wstępnego stażu pracy. Na ogół wszyscy stażysty posiadają identyczne harmonogramy, które często nie uwzględniają ich specjalizacji. Nic też dziwnego, że harmonogramy takie nie są realizowane. Szczególnie jaskrawie występuje to w wydziałach P-55, W-17 i W-30. Poważnym mankamentem jest także zatrudnianie stażystów przez dłuższe okresy czasu na stanowiskach nie wymagających większych kwalifikacji zawodowych lub też na jednym stanowisku, pozabawiając go możliwości zapoznania się z problematyką całego wydziału. Np. w W-17 stażysta przez 10 miesięcy sprawował funkcję technologa remontów, po czym zatrudniono go na stanowisku konstruktora.

Niedostateczna jest również współpraca ośrodka szkolenia zawodowego ze stażystami. Duże zastrzeżenia można mieć także do pracy wydziałowych opiekunów stażystów, którzy w większości tylko formalnie interesują się powierzonymi im pieczy, nie spełniając roli czynnika wychowawczego i kontrolującego postępy pracy stażystów.

Omówiliśmy kilka niedociągnięć występujących w pracy naszych stażystów, które znalazły odbicie w referacie i dyskusji. Wiele budzących pełne zastrzeżenia spraw wyjaśnił w czasie spotkania dyrektor pracy mgr inż. J. Olszowski oraz kierownik ośrodka szkolenia zawodowego J. Kasprowski i przewodniczący ZF ZMS Adam Peszko.

W naszej hucie przekazuje się do eksploatacji coraz więcej nowoczesnych i skomplikowanych agregatów i urządzeń technicznych, których obsługa wymaga wysokich kwalifikacji zawodowych. W trosce o nowe kadry inżynierskie dyrekcja ufundowała 120 stypendiów dla studentów wyższych uczelni technicznych. Mimo, że w tej chwili nie odczuwamy braku inżynierów, dyrekcja zobowiązana jest zatrudnić absolwentów uczelni, z którymi zawarła umowę, i podjąć ich pracę w hucie. Podstawowa zasada tej umowy głosi, że początkujący w zawodzie absolwent szkoły wyższej powinien przejść okres przystosowania. Rozumie się pod tym pojęciem poznanie zakładu, a także wdrożenie do określonej pracy. Słowem — to co zawsze i wszędzie obowiązywało pracownika początkującego. Wyszliśmy też z założenia — powiedział inż. Olszowski — że największe potrzeby do pracy w hucie wiadomości stażysta zdobędzie u głównego technologa, gdzie zapozna się z całością problematyki produkcyjnej m. in. z technologią, gospodarką remontową oraz czynnikami mającymi wpływ na jakość produkcji i obniżkę jej kosztów.

W specyficznych warunkach huty nie można określić dla stażystów docelowych stanowisk. Wydziały nie mogą sobie pozwolić na blokowanie przez trzy kwartały etatów, a poza tym, nigdy nie wiadomo czy stażysta będzie posiadał odpowiednie kwalifikacje i umiejętności organizacyjne. Zresztą nie stanowi to problemu, bo z reguły większość przebywających na stażu w hucie absolwentów szkół wyższych obejmuje stanowiska odpowiadające ich kwalifikacjom.

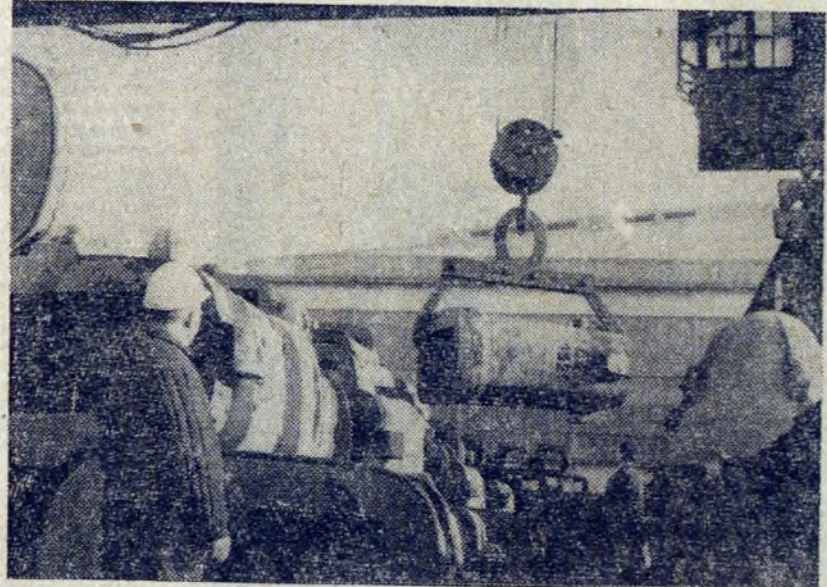
Dążąc do usprawnienia stażu postanowiono częściej organizować spotkania ze stażystami i wydziałowymi opiekunami stażystów oraz zacieśnić kontakty ośrodka szkolenia zawodowego, w którym powołano w tym celu specjalny zespół opiekunów. Duży nacisk położono również na rozrozczenie opieki nad stażystami ze strony organizacji społecznych, a szczególnie ZMS i NOT. Na spotkaniu mówiono też wiele o sprawach socjalno-bytowych, a zwłaszcza przydziale mieszkań i wynagrodzeniach dla stażystów. I w tym kierunku podjęto szereg wniosków. Postulowano też, aby kontynuować szkolenie stażystów poprzez organizowanie kursów z zakresu zagadnień ekonomiki, organizacji pracy, zagadnień socjologii oraz zatrudnienia i plac w HiL. Pierwszy tego rodzaju kurs, zorganizowany w br. przez ośrodek szkolenia zawodowego cieszył się dużym powodzeniem wśród stażystów i dostarczył im wielu cennych wiadomości oraz dał ogólny pogląd na całokształt problematyki kombinatu. (dz)

Dni Przeciwigruźlicze

ju zmniejszyła się z 434 tysięcy przy wskaźniku chorobowości: 139,4/10.000 w 1964 roku do 291 tysięcy i wskaźniku 92,6/10.000 w 1965 roku. Nowowykrytych przypadków czynnej gruźlicy zarejestrowano w 1964 roku 81 tysięcy, w 1965 roku 32 tysiące. Ogólna liczba chorych prątkujących w kraju obniżyła się z 81 tysięcy w 1964 roku do 69 tysięcy w 1965 roku, jest ona jednak nadal poważna i stwarza zagrożenie dla znacznej części społeczeństwa.

Na te przedstawionych ogólnych danych statystycznych z terenu całego kraju sytuacja epidemiologiczna wśród pracowników HiL i przedsiębiorstw pomocniczych objętych opieką Poradni Przeciwigruźliczej przy Zakładach Leczniczo-Zapobiegawczych Huty im. Lenina wykazuje również stałą poprawę co ilustrują niżej podane wskaźniki.

W Odlewni Wlewnic

Rozruch Odlewni Wlewnic nastąpił w dniu 28 grudnia 1965 roku, pierwszego lipca 1966 roku oddano jego użyczenia do eksploatacji, na koniec grudnia br. jego produkcja mieści się będzie w granicach 70 tysięcy ton sprzętu stalowniczego, a już w roku 1967 zbliży się do produkcji docelowej założonej w projekcie na ok. 130 tys. ton. Tempo rekordowe. Niespotykane w dotychczasowej praktyce hutniczej, gdyż w podobnych wydziałach produkcja docelową osiąga się dopiero po kilku latach praktyki.

Foto: S. Gawliński

Kwartał BHP

Rola propagandy wizualnej

Zespół ds. propagandy działający w ramach Komisji Ochrony Pracy Rady Zakładowej Kombinatoru przeprowadził szereg kontroli stanu behaworskiej propagandy wizualnej w wydziałach huty. Stwierdzono, że działalność w dziedzinie propagandy zadań i zasad dotyczących ochrony pracy jest w HiL niedostateczna. W związku z tym Komisja Ochrony Pracy wysunęła szereg wniosków zmierzających do poprawy tego stanu.

W październiku br. dokonano ponownych kontroli, które wykazały pewną poprawę, ale ujawniły również szereg braków. W niektórych wydziałach i zakładach brak jest nadal dostatecznej ilości hasel, plakatów, wywieszek behaworskich, gablot, gazeteczeńnych, aktualnych komunikatów bhp. Są jeszcze takie stanowiska, na których brak jest instrukcji bhp, takie urządzenia, agregaty czy obrabiarki gdzie brak jest napisów ostrzegawczych mimo, że praca jest niebezpieczna i stwarza zagrożenia chorobowe i wypadkowe.

Stwierdzono, że w kilkunastu przypadkach napisy behaworskie rozmieszczone tam, gdzie nie są one tematycznie związane ze stanowiskiem pracy czy występującymi zagrożeniami. Nie wszystkie wydziały stosują zasadę, że tylko czytelny napis spełnia zadania. W szeregu przypadków napisy są brudne, zniszczone, niemożliwe do odczytania.

Jednocześnie Dział Zaopatrzenia huty „anemicznie” zaopatruje magazyny w farby i lakiery, a więc wydziały mają trudności z wykonaniem tablic czy napisów w zakresie własnym, mimo że wiele wydziałów zatrudnia ludzi, których śmiało nazwać można plastykami, którzy dowiedli, że

umieją wykonać niezły plakat, planszę czy hasło. A więc jest jeszcze wiele niedociągnięć, które w okresie Kwartału BHP należy usunąć. Jest pole do działania dla społecznych inspektorów pracy i służby bhp. Komisje Ochrony Pracy powinny ustalić aktualne najpilniejsze potrzeby i spowodować wykonanie zadań pamiętając, że jednym z zasadniczych środków przeciwdziałania wypadkom i chorobom zawodowym jest popularyzacja zagadnień bhp. — Chodzi jednak o to, aby propaganda ta była umiejętna i dostateczna.

ŚLAWOMIR STOPA
przewodniczący
Zespołu Propagandy
Komisji Ochrony Pracy
Rady Zakładowej HiL

Podziękowanie dla Rady Zakładowej HiL

Dziś, tj. 26 listopada, otrzymałem z Rady Zakładowej HiL pieniądze na zakup ciepłej odzieży zimowej. Składam na ręce ob. J. Sejanika, przewodniczącego Rady Zakładowej, podziękowanie za szybką pomoc — pisze do nas rencista HiL, ob. Jan Leśny. W piśmie jego czytamy następujące słowa uznania, skierowanych do Rady.

Jest to przykład pomocy z jaką przychodzi RZ pracownikom huty, jeśli jej potrzebują po odejściu na zasłużony wypoczynek po wieloletniej pracy. Odnotowujemy to z prawdziwą przyjemnością. (ik)

Nowa Huta w planie 5-letnim

Narada z komitetami osiedlowymi i przedstawicielami TGP

Ostatnio, w Nowej Hucie odbyła się narada informacyjno-instruktażowa, mająca na celu zapoznanie członków komitetów osiedlowych i TGP z założeniami 5-letniego planu gospodarczego oraz z proponowanymi formami współpracy komitetów osiedlowych z ADM-ami. W naradzie udział wzięli m. in. — sekretarz Prezydium RN m. Krakowa tow. Lepiareczyk, zastępca przewodniczącego Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego dr Gawalewicz, zastępca przewodniczącego Prezydium DRN tow. tow. Trebacz i Dudzińska oraz sekretarz Prez. mgr Daniel.

Z założeń 5-letniego planu gospodarczego wynika, że inwestycje przemysłowe w dzielnicy będą procentowo o wiele wyższe, niż w innych dzielnicach Krakowa. W planie tym przewiduje się, iż do r. 1970 inwestycje przemysłowe w Nowej Hucie zamkną się kwotą 1.760 mln zł. Poza tym plan obejmuje rozwiązania komunikacyjne w ul. Kocmyrówskiej i Nowogrodzkiej, budowę zajezdni autobusowej MPK, elektrociepłowni w Legu, z której pierwsze „ciepło” popłynie w latach 1970—71.

Z ogólnej ilości nowo budowanych izb mieszkalnych, około 30 proc. — to budownictwo w Nowej Hucie. Z 362 mln zł przewidzianych na sprawy oświatowe — 90 mln otrzymuje nasza dzielnica. Do roku 1970 przewiduje się wybudowanie 17 przedszkoli, z tego 5 w Nowej Hucie.

Osiągnięcia w dotychczasowej działalności komitetów osiedlowych omówił mgr F. Daniel, podkreślając duży ich wkład w realizację czynów społecznych oraz znaczenie, jakie posiada współpraca z wydziałami Prezydium DRN, gdzie opinie i wnioski komitetów niejednokrotnie pomogły w rozwiązywaniu lokalnych problemów.

Liczni dyskutanci poruszyli szeroki wachlarz problemów, dotyczących zarówno założeń planu 5-letniego, jak również form pracy komitetów i ich współpracy z innymi instytucjami. Nie obyło się również bez omawiania powszechnie znanych bolączek, jak komunikacja miejska, działalność MPO, przerwy w dostawie wody itp.

WSKAŹNIK CHOROBOWOŚCI Z POWODU CZYNNEJ GRUŻLICY

W 1963 roku 145,3/10.000 mieszkańców, w 1964 roku 111,9/10.000, w 1965 roku 77,9/10.000.

WSKAŹNIK ZACHOROWALNOŚCI

W 1963 roku 41,9/10.000 mieszkańców, w 1964 roku 35,4/10.000, w 1965 roku 19,7/10.000.

Pomimo zaznaczonej się stałej poprawy, problem walki z gruźlicą jest nadal aktualny, co potwierdziła przeprowadzona w ciągu 1966 roku, akcja masowych badań radiofotograficznych. Podczas akcji wykryto wśród załogi samego kombinatu 35 przypadków czynnej gruźlicy płuc. Wykryte przypadki miały przebieg bezobjawowy, to znaczy, że chorzy byli nieświadomi swojej choroby i zagrożenia jakie stwarzali dla otoczenia.

Dr Adam Frybes
Kierownik Poradni
Przeciwigruźliczej ZLZ HiL

Kłopoty z wodą

W okresie „szczytu”, a więc około godz. 14 prawie wszystkie wydziały HiL cierpią na brak wody do mycia. Po prostu ciśnienie gwałtownie spada i woda dochodzi jedynie do parteru. Na I i II piętrze nie ma jej ani na lekarstwo, a co dopiero mówić o porządnym umyciu się po pracy. W związku z tym w Wydziale Wielkich Pieców (i nie tylko!) obserwujemy tragicomiczne scenki: namydleni robotnicy prawie na golasa biegną na dół — na parter czy do piwnicy, w poszukiwaniu wody. Interwencje w pionie GI Energetyka były, owszem, ale jak na razie bez rezultatu. Czy rzeczywiście nie ma wyjścia z tej uciążliwej i wielce kłopotliwej dla załogi sytuacji?

Dobrze znane są warunki socjalne załogi Wydziału Transportu Kolejowego. Wiadomo, że nie na wszystkich odcinkach pracy tego rozległego wydziału znajdują się szatnie i umywalnie. A i tam, gdzie są, robotnicy dysponują jedynie zimną wodą, którą przecież nie zmyją tłustych smarów i sadzy. Ponieważ jednak nikt z nich nie ma ochoty straszyć i brudzić swych współtowarzyszy w tramwajach, urządzają się po prostu inaczej. Myją się skazoną, szkodliwą dla organizmu wodą z parowozów. Oczywiście jest to niedopuszczalne, ale co robić? Odpowiedzi na to pytanie oczekujemy również od pionu GI Energetyka.

Rys. B. Dziekan

SPORT

Czterech hutników na mistrzostwach Polski

Dziś rozpoczynają się w Warszawie międzynarodowe mistrzostwa Polski w tenisie stołowym. Obok czołówek krajowej węgą w nich udział reprezentanci Szwecji, Francji, Węgier, Czechosłowacji, NRD i Rumunii. Hutnika reprezentować będzie na mistrzostwach czterech zawodników: Knapik i Petek powołani zostali w skład oficjalnej, młodzieżowej reprezentacji Polski, natomiast Chajdecki i Kawa będą w turnieju indywidualnym i w grach podwójnych (dwaj pierwsi oczywiście również wystąpią w turnieju indywidualnym i w grach podwójnych.) Udział całej męskiej czwórki Hutnika w międzynarodowych mistrzostwach Polski to niewątpliwie duży sukces, świadczący o dobrej pozycji drużyny na arenie ogólnopolskiej.

Doskonałą formę Hutnika mieliśmy okazję oglądać tydzień temu w meczu o mistrzostwo I ligi z Karpatami Krosno. Nowohucianie wygrali 10:1, odnosząc najwyższe zwycięstwo w całej swej ligowej karierze. Na podkreślenie zasługują sukcesy indywidualne. Cała trójka Hutnika: Chajdecki, Kawa i Pe-

tek (Knapik nie grał w tym meczu) wygrała ze Skublickim z Krosna, a więc z zawodnikiem ze ścisłej czołówki, który tydzień wcześniej zajął drugie miejsce w ogólnopolskim turnieju klasyfikacyjnym w Rzeszowie. Również Ratzko wygrała w grze indywidualnej z Gwoździówną, rewanżując się za porażkę w Rzeszowie.

Po ostatniej kolejce mistrzostw I ligi tabela wygląda następująco:

1. Spójnia W-wa	9 9 74:25
2. AZS Gliwice	9 7 57:32
3. Wawel Wirek	9 7 54:45
4. Start Łódź	8 6 47:41
5. Hutnik	9 5 63:36
6. Wiśniarz Ł.	8 5 51:37
7. Start Włocławek	8 4 41:47
8. Start Gdynia	9 4 43:55
9. OKS Olsztyn	8 2 36:52
10. Karpaty Krosno	9 2 49:59
11. Polonia W-wa	9 1 34:54
12. Polonia Chodz.	9 0 31:47

W przyszłym tygodniu zakończona zostanie pierwsza runda mistrzostw I ligi. Hutnik już w piątek 9 bm. grać będzie w Chodzieży z Polonia, a w niedzielę 11 bm. ze Startem w Gdyni. Druga runda rozpocznie się w tydzień później. Hutnik grać będzie z AZS Gliwice i z Wawelem Wirek. Oba mecze odbędą się na Śląsku.

Bokserzy walczą w Bydgoszczy

Po ostatnim występie młodzieżowej reprezentacji Polski w meczu o Puchar Europy przeciwko ZSRR, kibice tej dyscypliny sportu popadli wyraźnie w stan zniechęcenia (delikatnie mówiąc). Tak sromotnego lania już dawno nie zebrałymi. Tym niemniej życie (ligowe) idzie naprzód: dziś i jutro odbędzie się przedostatnia kolejka pierwszej rundy mistrzostw ekstraklasy. Zespół Hutnika boksować będzie dziś w Bydgoszczy przeciwko Zawiszy — niewątpliwie najsłabszej drużynie I ligi. Co nie znaczy oczywiście, że można ją zlekceważyć. W bydgoskim zespole występuje kilku niezłych bokserów — Wojdylak, Rybski, Kaczmarek.

Drużyna Hutnika wyjechała do Bydgoszczy z dwoma

rezerwowymi. Nie wiadomo bowiem czy zdążą na mecz Gajewski i Dragan, którzy jeszcze w środę walczyli w NRF w składzie reprezentacji Polski. Gdyby nie zdążyli — byłoby to poważne osłabienie zespołu. Mimo tego sądzimy, że drużyna powróci do Nowej Huty z dwoma punktami i utrzyma 3-punktową przewagę nad swymi rywalami.

Pod siatką

W drugiej kolejce mistrzostw II ligi siatkarki Hutnika również nie zanotowały sukcesów. Przegrały z AZS w Krakowie 0:3 i z Tarnovią w Tarnowie również 0:3.

W środę w Warszawie Hutnik wygrał z Drukarzem 3:2.

Dobry rok szachistów

Przed kilku dniami powrócił z Hawany czołowy szachista Hutnika, Jerzy Kostro. Był on członkiem polskiej reprezentacji, która w stolicy Kuby brała udział w Olimpiadzie Szachowej.

Eliminacje zakończyli się dla Polaków pechowo. Awans do finału „A” sprzątnęła im sprzed nosa Norwegia. Norwegowie w ostatniej rundzie odnieśli sensacyjne zwycięstwo nad USA w sytuacji, gdy Amerykanie mieli już zapewnione pierwsze miejsce w grupie. Ten wynik zadecydował o tym, że obok USA do finału „A” awansowała Norwegia a nie Polska.

W finale „B”, w którym walczone o miejsca od 15 do 28 Polacy zajęli drugie miejsce i ostatecznie sklasyfikowani zostali na szesnastej pozycji (wśród 52 reprezentacji państwowych uczestniczących w Olimpiadzie).

Udział J. Kostro w drużynie olimpijskiej to jeden z sukcesów sekcji szachowej Hutnika w tym roku. Było ich znacznie więcej. Ten sam zawodnik zdobył przecież tytuł indywidualnego mistrza Polski. Mistrzem okręgu został Ryszard Gąsiorowski, w nadchodzącym tygodniu grać on będzie w półfinale mistrzostw Polski w Piotrkowie. Najgroźniejszym jego rywalami do trzech pierwszych miejsc (dających prawo startu w finale) będą finaliści poprzednich mistrzostw Polski: Witkowski, Adamski i Żółtek oraz mistrz Polski w grach korespondencyjnych Pytel i mistrz Śląska Frączek.

Na liście osiągnięć szachistów Hutnika jest jeszcze wice-mistrzostwo Polski juniorów Kazimierza Steczkowskiego i mistrzostwo okręgu juniorów tego samego zawodnika, trzecie miejsce Haliny Gąsiorowskiej w mistrzostwach okręgu. Warto jeszcze dodać, że Gąsiorowski i Lesiak zdobyli po jednej normie na kategorię mistrza krajowego, Gąsiorowski podczas seansu gry jednoczesnej wygrał z b. mistrzem świata Smyslowem.

W rozgrywkach drużynowych pierwsza drużyna Hutnika zajęła ósme miejsce w I lidze. W tej chwili Hutnik jest jedynym reprezentantem Krakowa w lidze i niewątpliwie najlepszym zespołem okręgu. Potwierdził to zdobywając Puchar Krakowa. W tym roku druga drużyna Hutnika awansowała do ligi okręgowej, w której na dwie kolejki przed końcem mistrzostw zajmuje piąte miejsce. III drużyna występuje w klasie A. W rozgrywkach mistrzowskich uczestniczy około 50 zawodników. W sumie sekcja liczy 160 członków, plasując się pod względem liczebności w czołówce sekcji swego klubu.

Siatkarze w Warszawie i Mielcu

Tak się składa, że w sobotę i niedzielę nie będzie w Nowej Hucie godnego uwagi wydarzenia sportowego (najciekawszy będzie chyba... bal na zakończenie Spartakiady). Prawie wszystkie czołowe zespoły toczyć będą boje na obcym terenie. Siatkarze Hutnika już wczoraj grali w Warszawie z 13-krotnym mistrzem Polski AZS AWF. Numer „Głosu” zamykaliśmy wczoraj na parę godzin przed tym spotkaniem i wyniku nie możemy, niestety, podać. W niedzielę siatkarze Hutnika grać będą w Mielcu przeciw tamtejszej Stali.

Tydzień temu nowohucianie odnieśli dwa przekonujące zwycięstwa, wygrywając z Pogonią Szczecin 3:1 (15:6, 15:7, 11:15, 15:9) oraz z AZS Gdańsk 3:0 (15:11, 15:10, 15:1). Set stracony w spotkaniu z Pogonią był właściwie prezentem dla tej drużyny ze strony zawodników Hutnika. Po dwu wygranych setach, „o-

siadli na laurach”, nastąpiła dekoncentracja, wiele rzeczy nie wychodziło, przeciwnik nie zasypiał gruszek w popiele i wygrał.

Ob. R. Z. — Kiedy zakład pracy może mi wypłacić ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop?

Można wypłacić ekwiwalent pieniężny w tych wypadkach, w których udzielenie urlopu nie jest możliwe, a to:

- 1) w razie rozwiązania stosunku pracy,
- 2) gdy przeniesiono pracownika na placówkę zagranicą,
- 3) gdy pracownik został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej i nie mógł wykorzystać należnego mu urlopu przed wcieleniem do wojska.

Ob. A. P. — Czy przysługuje mi, a jeżeli tak, to ile dni urlopu, na poszukiwanie innej pracy?

Ilość dni urlopu uzależniona jest od tego, czy jest Pan pracownikiem fizycznym, czy umy-

ślany. Jeśli jest Pan pracownikiem fizycznym, to przysługuje mu 14 dni urlopu, a jeśli umysłowym, to 21 dni. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem stałym, czy tymczasowym, czy też jest Pan pracownikiem sezonowym. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem pełnoetatowym, czy też jest Pan pracownikiem półetatowym. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem zatrudnionym na czas określony, czy też jest Pan pracownikiem zatrudnionym na czas nieokreślony. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie normalnym, czy też jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie specjalnym. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie normalnym, czy też jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie specjalnym. Urlop ten przysługuje Panu niezależnie od tego, czy jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie normalnym, czy też jest Pan pracownikiem zatrudnionym w trybie specjalnym.

Piłkarze zakończyli rozgrywki

liczyć, że każdy pożegnalny występ piłkarzy Hutnika przed mającą nastąpić dłuższą przerwą — kończy się wynikiem dla nich niekorzystnym, wpływającym ujemnie na ogólną ocenę całej rundy. Być może że niekorzystne wrażenie w ostatnich swoich występach pozostawiają oni celowo, z myślą o kibicach — chcąc dostarczyć im odpowiedniej ilości tematów do dyskusji.

Niestety, taka jest rola kibica, który musi być przyzwyczajony nie tylko do otrzymywania prezentów w postaci sukcesów drużyny, ale i przede wszystkim — musi być przygotowany do przyjęcia porażek i to niekiedy w najmniej oczekiwanym momencie. W rundzie jesiennej, piłkarze Hutnika pod tym względem byli mistrzami i kilkakrotnie swoimi wynikami popuili humor zwolennikom. Po raz pierwszy

ków Hutnika znowu zaczęły się zaostrać — niestety tym razem szanse na dobre miejsce przekreśliła Polonia Bydgoszcz.

Kiedy znowu piłkarze Hutnika odzyskali częściowo zaufanie kibiców po remisie w Wałbrzychu z groźnym w tym roku Górnikiem — na przeszkodzie w zdobyciu pełnego zaufania i zajęcia lepszego miejsca stanęła Unia Racibórz. Tak więc apetyty sympatyków Hutnika, ani raz w tym roku nie zostały w pełni przez piłkarzy zaspokojone. Po jakimś smacznym daniu, gdy wszyscy oczekiwali na podanie jeszcze bardziej smakowitego deseru, otrzymywali — ale zakalec, nie nadający się nawet do spróbowania. Tak chyba obrazowo można przedstawić wyniki piłkarzy Hutnika w rundzie jesiennej. J. C.

Wysokie lokaty Hutnika w bridżu

Aż 3 drużyny Hutnika występowały w tym roku w lidze okręgowej brydża sportowego. Z nielicznymi zresztą wynikami. Ilustruje to końcowa tabela mistrzostw:

1. WSE Kraków	18 80
2. Eskulap Kraków	18 71
3. Hutnik I	18 60
4. Hutnik II	18 59
5. Halniak Maków	18 57
6. Geolog Kraków	18 54
7. Hutnik III	18 52

8. Ogn. TKKF Rabka	18 46
9. Rubin Skawina	18 33
10. Nowinki Kraków	18 28

Barw I zespołu Hutnika w mistrzostwach ligi okręgowej bronili: Klaczak, Kowalczyk, Gąsiorowski, Takliński, Ryman, Stworzewicz, Bicz, Król. W Hutniku II grali: Maria Wilkosz, Krystyna Cwynar, Zofia Kowal, Barbara Paniczakiewicz, Mieczysław Wiczorek i Bronisław Prugar.

Porady PRAWNE

słowem. I tak, robotnik powinien otrzymać na poszukiwanie innej pracy czas odpowiedni na jej znalezienie. Czas ten ustala się na drodze porozumienia robotnika z zakładem pracy. Niektóre układy zbiorowe pracy określają ten czas wolny w dniach roboczych np. PKS — 3 dni. Natomiast pracownikowi umysłowemu przysługuje 3 dni w każdym miesiącu wypowiedzenia.

Ob. K. A. — Czy mogę cofnąć dokonane już wypowiedzenie?

Tak, można cofnąć dokonane wypowiedzenie, ale wówczas tyl-

ko, gdy zakład pracy na to się zgodzi. Wyjątek tylko dotyczy pracowników, którzy zostali powołani do odbycia zasadniczej służby wojskowej, tzn. w tym wypadku nie musi na cofnięcie wypowiedzenia być zgoda zakładu pracy.

Ob. K. Z. — Pracuję w ruchu czterobrygadowym. W związku z nieobecnością kolegi, polecono mi przyjść do pracy w dniu wolnym od pracy na 8 godzin. Czy przysługuje mi za ten czas wynagrodzenie jak za godziny nadliczbowe?

Zgodnie z zarządzeniem na 147 MPC z 10. 8. 1961 r., praca w dniu wolnym od pracy poza harmonogramem ruchu czterobrygadowego, nie przekraczająca 8 godzin w miesiącu wynagradzana jest normalnie bez dopłat za godziny nadliczbowe. Zatrudnienie w dniu wolnym od pracy wymaga zgody pracownika.

... — no cóż, romantyczny widok, prawda?

nasz przewodnik, nauczyciel z miejscowej szkoły średniej w Tirnowie, z całą satysfakcją zwraca się do nas: — no cóż, romantyczny widok, prawda?

TO CO OGLĄDAMY, zbudowane zostało po wyzwoleniu z niewoli tureckiej. Dawne Tirnowo, starą stolicę Bułgarii, Turcy doszczętnie zniszczyli. Wspólnie z UNESCO — odbudowuje ją obecnie rząd bułgarski.

Odbudowa łączy się ze stworzeniem nowoczesnej bazy turystycznej. Ponad miastem przerzucona zostanie napowietrzna kolej. Wzniesie się nowe hotele. Do Tirnowa masowo przyjeżdżają zachodnioeuropejscy turyści. Za kilka lat ilość

Autobusem przez Bułgarię (VI)

Ulice Tirnowa

ich niepomiernie wrośnie. Tirnowo — to miasto sztuki, natchnienie dla mistrzów pędzla. Pobyt w nim wyzwała wyobraźnię, potęguje jej zdolność w odczuciu szczegółów i nieograniczone możliwości artystycznej syntezy. Czy można być mistrzem pędzla nie znając Tirnowa? Chodząc po jego ulicach, wydawałoby się, że nie jest to możliwe. W każdym razie: kto nie widział tego miasta — na pewno będzie uboższy o „jeden z cudów świata”.

UPAŁ był piekielny. Przechodziliśmy przez most przypominający rzymski wiadukt. Wśród uliczek, na tarasach domów rosną zadziwiająco wielkości pomidory. Na balkonikach siedzieli starcy. Patrzyli w rzekę. Słoneczna panorama zacierała poczucie czasu. Wydawało się, że w tej pozycji mogliby trwać przez lata.

W restauracji, w której spożyaliśmy obiad, odbywała się uczta weselna dwóch młodych par. Śpiewano. Tańczono (i to jak jeszcze; pomimo czterdziestu stopni ciepła). Zespół ZDK HiL odśpiewał młodzieżom „Sto lat”.

Wiele przeżyć zaudziemy wykopaliśmy starego miasta. Tam też oglądaliśmy (jakkie by mogło być inaczej!) — za-

wsze odwiedzaną przez turystów 150 metrową skałę, z której strącano w dół przestępców i zdrajców.

JADAC przez Bułgarię nieraz zatrzymywaliśmy się na szosach dla odpoczynku. Wzdłuż dróg rosły zwykle drzewa śliwowe. Można z nich było zrywać do woli (tam to jest przyjęte) wspaniałe, soczyste owoce.

W drodze do Warny nie robiliśmy już przerw w podróży. Gnał nas swym biczem czas, chęć zapewnienia sobie możliwie najdłuższego pobytu nad morzem. Dlatego tylko na krótko przystanęliśmy w Kolarowgradzie. Zwiedziliśmy tam meczet, Oczyniście, zgodnie z tradycją, weszliśmy doń w skarpetkach. Oglądaliśmy też muzeum starodawnego rzemiosła (stroje, ozdoby, naczynia i narzędzia gospodarstwa domowego).

NIECIERPLIWOŚĆ powodowana bliskością Warny zdopinguowała nawet kierowcę. Jechał teraz znakomicie dokumentując, że sztuka prowadzenia pojazdu zależy także od czynników emocjonalnych. Zresztą — teren stawał się coraz bardziej równinny.

Mineiliśmy słynny kamienny las. Błysnęło na horyzoncie jezioro Warnieńskie. Dźwigi — zwiastowały bliski już port. Parę tysięcy kilometrów przejechanych w autobusie zrobiło swoje. Byliśmy zmęczeni.

Lecz oto już i Warny. Tysiące wczasowiczów. Międzynarodowa gwara — różnorodny tłum. Ulice przypominające Sopoty, Morze.

Któż by zdołał przewidzieć, że udając się na plażę, pierwszą osobą, którą tam spotkam będzie stara znajoma z Krakowa. Nie widzieliśmy się przeszło dwadzieścia lat. Okazuje się, że gdzieś jak gdzie — ale w Warnie można się spotkać.

RODAKÓW nie zawsze jest łatwo odróżnić. Czekaliśmy w malej uliczce na przydział kwatery. Tam właśnie zagadnęli nas trzech przechodnie. Pytali w języku rosyjskim, jak dostać się na dworzec.

Odpowiedzieliśmy im również po rosyjsku. Nim jednak odeszli, ustyszeliśmy: — Do diabła, to przecież daleko! Czyż można się dziwić, że słowa: — To panowie Polacy? — utoneły z miejsca w ogólnej wesołości? (Podobne sytuacje zdarzały się nam codziennie.)

Dlatego nie zostałem już zaskoczony, gdy w kilka godzin później spotkałem na ulicy rdzennego krakowianina, sąsiada z bloku w którym mieszkam. Wszystko stawało się normalne i rozumiałe. Nawet to, że czuliśmy się jak u siebie w domu. Nie, to nie była pomyłka. Przebywaliśmy nadal w Warnie (a nie w Krakowie!).

R. WOLSKI

Głos Młodych

Tydzień „Sztandaru Młodych“

Ubiegły tydzień w nowohuckiej organizacji ZMS-owskiej upłynął pod znakiem „Sztandaru Młodych”, który wraz z instancją dzielnicową i fabryczną zorganizował wiele imprez dla nowohuckiej młodzieży.

Całość rozpoczęła narada aktywny ZMS-owskiego z regionu krakowskiego, w której udział wzięli obok przedstawicieli redakcji „SM” wiceprzewodniczący ZW ZMS tow. L. Kmiotowicz oraz gospodarze. Narada miała bardzo ciekawy przebieg. W imieniu organizacji fabrycznej problemy czytelnictwa prasy młodzieżowej i nie tylko młodzieżowej omówił tow. J. Dudzik. Zwrócił on szczególną uwagę na kilka problemów dotyczących czytelnictwa. M. in. postulował pełniejsze korzystanie z materiałów prasowych w pracy kół, podejmowanie wspólnych inicjatyw z gazetą np. popularyzacja oszczędności na książkach mieszkaniowych, rozwijanie czytelnictwa w hotelach robotniczych, akcje sportowe, i turystyczne. Tow. Dudzik podkreślił też konieczność popularyzacji pisma, przede wszystkim przez właściwie dobranych kolporterów, a także za pomocą innych środków, jak propaganda wizualna, fotogazetki opracowane na podstawie materiałów (wycinków) z SM.

W szerokiej dyskusji poruszono wiele spraw nurtujących naszą młodzież, a wiążących

się bezpośrednio z funkcją, jaką odgrywa lub ściśleć mówiąc jaką powinien odgrywać „Sztandar Młodych”. Przede wszystkim więc postulowano potrzebę publikowania materiałów problemowych (na przykład na temat VII Plenum), które byłyby pomocne w codziennej pracy działacza młodzieżowego. Zwracano również uwagę na konieczność głębszej analizy opisywanych zjawisk, systematyczne śledzenie reakcji na krytykę prasową celem konsekwentnego realizowania proponowanych zmian, zgłaszanych wniosków i usuwania krytykowanych błędów.

Wśród różnych wniosków zgłoszono także postulat wyodrębnienia miejsca na łamach pisma dla poszczególnych regionów, co wzbudziło by zainteresowanie całej młodzieży. Ze spraw będących przedmiotem dyskusji warto wymienić jeszcze zagadnienia, które zdaniem aktywny powinni znaleźć miejsce w piśmie, a więc stosunki międzyludzkie, problem wyżu demograficznego, popularyzacja zasłużonych działaczy młodzieżowych i ich osiągnięć.

Szczególnie dyskutowana była sprawa zbliżenia czytelników do redakcji, angażowanie ich do współredagowania pisma i rozwijanie świadomości członków ZMS. O tym ostatnim mówił m. in. wiceprzewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZMS tow. L. Kmiotowicz.

Omawiana narada rozpoczęła cykl spotkań i imprez, które odbywały się w Ognisku Młodych i w innych placówkach kulturalnych.

Dodajmy jeszcze, że dziś tj. 3 bm. o godzinie 18.30 w Zakładowym Domu Kultury odbędzie się dyskusyjne spotkanie z przedstawicielami „Sztandaru Młodych” na temat „Młodzież a literatura i sztuka o tematyce wojennej”.

Dla siostry z Domu Dziecka

Kilka tygodni temu mieszkańcy hotelu 28 wystąpili z niezwykle cenną inicjatywą ufundowania książeczki mieszkaniowej dla jednego z wychowanków Domu Dziecka. Inicjatywa wywołała żywy odzew wśród mieszkańców.

Niedawno centralny samorząd zameldował o założeniu książeczki mieszkaniowej z wkładem w wysokości 1500 zł. Właścicielem książeczki został J. Gomułka.

Spółdzielnia mieszkaniowa „Hutnik” informuje, że:

Od dnia 28 listopada 1966 r. podane są do wiadomości imienne listy przydziałów mieszkań dla członków Spółdzielni na rok 1967, obejmujące budownictwo powszechne i z Zakładowych Funduszy Mieszkaniowych. Zgodnie z przepisami lista ta będzie wywieszona przez okres 14 dni. Po tym okresie przysługują członkom 14-dniowy termin na składanie odwołań, które w formie pisemnej należy składać w biurze Zarządu Spółdzielni.

Zakład Remontowo-Budowlany Spółdzielni, świadczy usługi tzw. lokatorskie w zakresie wod.-kan., gazowym, mebli w budowlanych, ślusarskich i malowania mieszkań, po cenach kosztów własnych. Zgłoszenia na wykonanie tych robót przyjmuje się w Spółdzielni, pokój nr 3c, codziennie od godz. 9 do 14. C.S.

Portrety zespołów

Rodzina z Krzesławic

W rubryce pod tytułem Portrety Zespołów prezentować będziemy zespoły folklorystyczne, artystyczne, muzyczne, które działają na terenie Nowej Huty, są okrasą spotkań, akademii, niejednokrotnie organizują własne koncerty i występy. Niektóre z tych zespołów reprezentują Nową Hute daleko poza granicami dzielnicy, z festiwali lub przeglądów przywożą często nagrody i wyróżnienia.

Jest chyba zrozumiałe, że na pierwszym miejscu i przede wszystkim należy słów kilka napisać o zespole, który za trzy miesiące będzie sobie obchodził trzecią rocznicę pojawienia się na „rynku kulturalnym” Nowej Huty. A właściwie nie tylko Huty, ale Krzesławic, bo to przecie mowa o „Zespole Pieśni i Tańca Krzesławic”. Krzesławicki zespół folklorystyczny dobrze sobie poczynił już w 1964 roku, skoro uznano go za najlepszy na przeglądzie amatorskich zespołów. A niech o wirtuozerii zarówno dwudziestokilkusobowego zespołu i 7-osobowej kapeli świadczy również fakt, że już trzykrotnie na Centralnych Dożynkach w Warszawie zespół podkrakowski folklor prezentował, zawsze od przedłożonych ćwiczeń zwalniały.

Nie masz bez krzesławickich dziewcząt i chłopców żadnej większej imprezy w Hucie, a w Krakowie znają zespół i z hucnie oklaskiwanych występów 22 lipca na Rynku pod Sukiennicami, i z

występów w teatrach. Tańczyli wspaniale, śpiewali jeszcze lepiej jeno podłoga drżała, a i sufit patrzył na nich z góry przestraszony.

Mimo że ciężko pracują młodzi ludzie z Krzesławic, znaleźli czas na wielogodzinne próby w miejscowej świetlicy, która to świetlica stanowi dla nich obecnie nie tylko miejsce codziennych spotkań, ale również drugi dom — gdyż wraz z przemiłą kierowniczką świetlicy, a zarazem zespołu, panią Teresą Łągwą i instr. choreograficznym Anatolem Kocylowskim stanowią jedną wielką rodzinę.

Zespół to ich hobby i war-

to, aby dał nam los takich hobbystów więcej.

Więc też na zakończenie wspomnę tylko, że powstaje w tej chwili w Krzesławicach wspaniałe widowisko — „Wesele krzesławickie”, w którym wezmą udział ze trzy pokolenia mieszkańców. A w imieniu zespołu kłaniam się pięknie i proszę: panowie dyrektorzy i kierownicy, nie starajcie się czynić przeszkód przy zwalnianiu członków zespołu z pracy w dniu występów — lepiej już pomyślcie o autobusie wycieczkowym, na który zespół cierpliwie czeka od lat.

St. Jankowski
Fot. St. Gawliński

tości użytkowej obiektów. Nasze przedsiębiorstwo i podwykonawcy usuwają je w ramach okresu gwarancyjnego. Obecnie dyrektor przedsiębiorstwa uczestniczy w spotkaniach z mieszkańcami wybudowanych przez PBM obiektów, co pozwoli jeszcze lepiej zapoznać się z oceną pracy przedsiębiorstwa przez użytkowników. Zwracamy baczną uwagę na zagadnienie jakości produkcji, wykorzystując wszelkie możliwe środki do jej podniesienia.

Za wyjaśnienie bardzo dziękujemy. Cieszy nas rzeczowe ustosunkowanie się do krytycznego artykułu, cieszą również wysiłki PBM zmierzające do poprawy jakości wykonywanych robót. Szkoda tylko, że dyrekcja w swym piśmie nie ustosunkowała się do poszczególnych faktów niesolidnego wykonania robót w spółdzielczych blokach. Pisaliśmy o tym konkretnie, z podaniem nazwisk kierowników budów. Mamy nadzieję, że i w tej sprawie otrzymamy wyjaśnienie. (DR)

WAŻNE DLA CZŁONKÓW SPÓŁDZIELNI „DOMEK”

5 grudnia br. o godz. 16.30 w Sali Teatralnej HIL (budynek „S”) odbędzie się zebranie organizacyjne Spółdzielni „Domek”. Zarząd Spółdzielni zaprasza wszystkich jej członków i kandydatów do wzięcia udziału w zebraniu.

Czy jesteś już honorowym kwiodawcą? Twój krew ofiarowana chorym w szpitalu może uratować życie ludzkie.

W ciągu trzech kwartałów br.

Ponad 7.800 tys. zł na remonty dróg, ulic i chodników

Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej zaplanował na rok 1966 ponad 6 mln zł, potrzebnych na pokrycie wydatków, związanych z konserwacją i remontem dróg, ulic i chodników, jak również utrzymaniem dzielnicowej służby drogowej. Ze względu na niedobór środków finansowych, a z drugiej strony, konieczność przeprowadzenia pilnych remontów, szereg dróg uznano jako „zakładowe”, wystąpiono również do kilku przedsiębiorstw o partycypowanie w kosztach.

M. in. ośrodek przybudowy ul. Sołtyśowskiej i Centralnej podpisano umowy z zakładami

pracy i do 30 września br., wpłynęło 800 tys. zł. Wykonawcą całości robót jest Krakowskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych, biorące główny udział w tej akcji. Część funduszy przeznaczono na ten cel Prezydium DRN. Zakończenie robót przewidziane jest w r. 1967.

Dużo uwagi poświęcono remontom i konserwacji chodników w osiedlach miejskich. M. in. chodnik między centrum dzielnicy a Parkiem Kultury wykonuje MPRD i dzielnicowa służba drogowa.

Niestety, ze względu na brak materiałów kamiennych, (Dalszy ciąg na str. 7)

„Feniks” — nowohucki klub studencki

funduszy na adaptację wnętrza przydzielonej piwnicy. Jest już projekt wykonany przez Jana Śliwińskiego, tego samego, którego wystawa prac oglądana jest i podziwiana obecnie w Domu Kultury HIL, ale nie ma jeszcze drobiazgu — około 70 tysięcy złotych. Wprawdzie studenci wpadli już na pomysł urządzenia dochodowej imprezy i rozmawiają z mieszkańcami osiedla Uroczego w sprawie zorganizowania odwiedzin Dziadka Mroza, ale jednak konkretna pomoc jest konieczna. Mamy nadzieję, że liczne przedsiębiorstwa dzielnicę odpowiedzą na nasz apel: POMÓZCIE STUDENTOM.

Niewątpliwie nowy klub ożywi życie kulturalne dzielnicy i zintegruje środowisko studenckie w Nowej Hucie.

„Wersalik” w nowym sezonie

Podobnie, jak inne kluby Nowej Huty, klub osiedlowy „Wersalik” posiada bogaty plan działania na sezon 1966-67. Jest to zarówno działalność oświatowa, jak i artystyczna i rozrywkowa.

Nowością w bież. roku są spotkania z literatami, naukowcami itp., przeznaczone głównie dla młodzieży. Należy tu zaliczyć spotkanie z J. Kurezabem, mgr M. Kuszową, E. Jackiewiczową — połączone z dyskusją. Nowa forma spotkań polega na jak największym zaangażowaniu się widzów w dyskusję, na bezpośrednim kontakcie pisarzy, literatów, z młodzieżą, mieszkańcami. Ta metoda dyskusji zdaje egzamin. Inicjatorem tego ciekawego cyklu jest Ośrodek Metodyczny KDK w Krakowie. Spotkania cieszą się dużą frekwencją.

Do bardzo ciekawych imprez należało spotkanie z mgr Cz. Stachowiczem pt. „Koncert na viola d'amore czyli dokąd idziesz młody człowieku?” W ramach tego cyklu odbędzie się jeszcze spotkanie pod hasłem „Główne problemy sztuki, czyli co robić, a czego nie robić”. W grudniu przewidziana jest także prelekcja pn.

Odbywać się w nim będą odczyty, pogadanki i wieczorki taneczne. W ramach klubu powstał już zespół muzyczny z prawdziwego zdarzenia, który odziedziczył instrumenty po zespole „Meteory” (nomen omen). Wkrótce rozpoczną się próby. Życzymy powodzenia.

Jerzy Olczyk

Spotkanie przyjaciół Teatru Ludowego

Koło Przyjaciół Teatru Ludowego wznowia po letniej przerwie swą działalność i w dniu 4 grudnia o godzinie 15 organizuje spotkanie w Klubie MPiK przy placu Centralnym.

Sadząc po zmianach, jakie przeszedł Teatr Ludowy w tym roku, spotkanie będzie niewątpliwie ciekawe: zanoszą się na szeroką dyskusję.

(Jol)

Podziękowanie

Kierownictwu i Radzie Zakładowej Zakładu Materiałów Ogniotrwałych, Kolegom i Współpracownikom oraz Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie mego męża — Stanisława Słupskiego — składam serdeczne podziękowania.

Zona

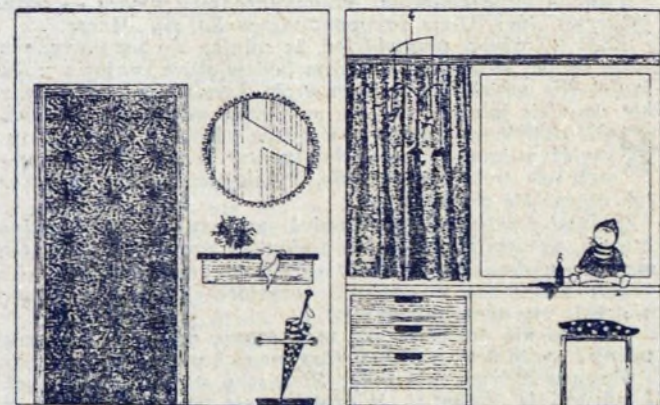
Zapraszamy do Poradni Wnętrz Mieszkalnych

Placówka ta, w ciągu swej kilkuletniej działalności w Domu Kultury HIL, udzieliła wiele porad w zakresie urządzania wnętrz mieszkalnych. Architekt wnętrz, Janusz Trzebiatowski, kierujący poradnią od chwili jej powstania, daje wskazówki odnośnie kompozycji przestrzennej mebli, koloru wnętrza, drobnych form, jak ceramika, szkło itp. Poza sprawami, dotyczącymi wnętrza mieszkającego, poradnictwo obejmuje zagadnienia plastyczne, jak malarstwo i grafika w naszych mieszkaniach.

Wskazówki i fachowe porady dotyczą zarówno urządzania nowych mieszkań, jak i częściowej zmiany składu mebli, czy innych przedmiotów. W poradni można zasięgnąć informacji odnośnie wyko-

nawców branzowych, stolarzy, malarzy, zakupu zasłon okiennych, lamp i innych drobiazgów, upiększających nasze mieszkania. Chodzi tu o powiązanie estetyki wnętrza z zagadnieniem praktyczności. Mieszkanie nasze musi być miejscem wypoczynku po pracy, wygodne, użyteczne, a jednocześnie ładne. Urządzenie mieszkania z pewnością jest jednym z ważnych problemów w naszym życiu codziennym. Poradnia dysponuje dużą ilością albumów, książek, czasopism, polskich i zagranicznych dotyczących nowoczesnego urządzania wnętrz mieszkalnych.

Zapraszamy do poradni w każdy wtorek, Dom Kultury, ul. Majakowskiego 2 w godz. od 18 do 20. bg

Oto projekt urządzenia przedpokoju i kąpielicy dla dzieci.

POGODA

GRUDZIEŃ rozpoczął się pod znakiem stosunkowo łagodnej, jak na tę porę roku, pogody. W całej niemal Polsce południowej świeciło w czwartek słońce, a temperatura dochodziła do 5 st. Nocne przymrozki sięgały tylko kilku stopni. Wiejący w Tatrach wiatr halny, dochodzący w porywach do 110 km/godz., w niewielkim stopniu przyczynił się do wzrostu temperatury. Pogoda kształtuje się od dłuższego czasu w zasięgu niżów, nadciągających jeden za drugim z zachodu i południa.

Jak zapowiada się najbliższa przyszłość? Wydaje się, że nie powinno być większych zmian. Pogoda będzie nadal późno-jesienna o różnicowanym pokryciu nieba: okresami roz pogodzenia, okresami zachmurzenia duże aż do opadów przeważnie w postaci deszczu, w rejonach podgórskich deszczu ze śniegiem, w górach śniegu. Temperatura wahać się będzie w granicach od 0 do 5 stopni w dzień, oraz od 0 do 5 stopni poniżej 0 w nocy.

Ukazały się już prognozy długoterminowe na grudzień. Ma on być według nich na ogół łagodny. Większe ochłodzenie ma nastąpić dopiero w drugiej połowie miesiąca, albo nawet w drugiej połowie trzeciej dekady. W górach powinny się wytworzyć dobre warunki narciarskie.

PROMYK

Dla kobiet

Polecamy różnego rodzaju kursy, prowadzone w klubie „Ewa” w os. Uroczym, bl. 3. Kursy pozwalają na zdobycie ważnych wiadomości, nieodzownych dla dobrej gospodyni domu. M. in. prowadzone są zajęcia w zakresie kroju i szycia, kosmetyczne, racjonalnego żywienia. bg

Dziecięcy konkurs piosenki

Do konkursu piosenki, zorganizowanego przez Ognisko Dziecięce ZDK HIL zgłosiło się około 150 dzieci z Nowej Huty. Obecnie odbywają przesłuchanie w ramach I etapu, zakończenie konkursu (III etap) przewidziane jest w styczniu przyszłego roku.

Ze spotkań komisji DRN z mieszkańcami

Ostatnio zorganizowano kilka spotkań Komisji Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej DRN z mieszkańcami osiedli oraz radami zakładowymi HIL i PPB HIL.

Szczególnie dużo problemów poruszano na spotkaniu w os. Na Stoku, gdzie mieszkańcy domagali się przeprowadzenia szeregu prac porządkowych w osiedlu, jak zagospodarowanie parku, założenie większej ilości zieleni, ułożenie rozkopanych chodników itp. Zwrócono się z prośbą, aby osiedle było systematycznie sprzątanym przez MPO i Miejskie Przedsiębiorstwo Zieleni. Koniecznym jest także częste oczyszczanie ścieków ulicznych, wysadzanie drzew wokół śmietników, położyć nie płyt obok trzepaków. Pod adresem dozorców padły wnioski o systematyczne i porządne sprzątanie klatek schodowych oraz zamykanie drzwi wejściowych na noc. Istotne zagadnienie w osiedlu to remonty bloków mieszkalnych, naprawa przeciekających dachów itp.

Wnioski mieszkańców os. Na Stoku dotyczyły również konieczności poprawy zaopa-

OGŁOSZENIA DROBNE

ZAKŁAD KOKSOCHEMICZNY, Wydział K-8 ogłasza zagubienie dowodu rejestracyjnego przyczepy nr KM 9289 oraz dowodu rej. ciągnika Ursus C-45 - Nr 12 HIL.

ZAGUBIONO świadectwo ukończenia Szkoły Podstawowej na nazwisko Bronisław Smaga.

LUDWIKA MARCHEWKA zgubiła świadectwo ukończenia szkoły podstawowej.

STANISŁAW SAWICKI zgubił świadectwo ukończenia szkoły podstawowej oraz świadectwo ukończenia kursu sownicowych wydane w Zamościu.

Radosny uśmiech dziecka będzie najlepszą zapłatą za wydatkowane złotówki na prezenty z okazji tradycyjnego Mikolaja. Sklepy czekają na rodziców, babcię i opiekunów, zapatrzone wcale nieże w gry, zabawki, ozdoby choinkowe i słodycze.

Fot. J. Rośkiewicz

Remonty dróg, ulic i chodników

(Dalszy ciąg ze str. 6)

nie wykonane będą w tym roku ścieżki w Lasku Krzesławickim. Na ogół jednak prace postępują zgodnie z planem, podobnie jak i w nowohuckich gromadach. Tutaj wybudowano drogę asfaltową w Krzesławicach, częściowo - w Ruszczy (dokończenie w roku przyszłym), trasę: Lubocza-Wadów-Ruszcza-Pleszów, szosą w Branicach.

Ze względu na zaległości w remontach mostów, w przyszłym roku planuje się rozbudowę dzielnicowej służby drogowej i utworzenie osobnej brygady do konserwacji obiektów mostowych. Słowa uznania należą się służbie drogowej, która w ciągu trzech kwartałów br. wykonała roczne zadania, wartości około 1.816 tys. zł.

Tak więc, dzięki pomocy

poszczególnych przedsiębiorstw, plan konserwacji i remontów jezdni, dróg i ulic wykonany będzie z nadwyżką. System ten zastępuje się również w latach przyszłych. Ogółem, z budżetu dzielnicy i udziału przedsiębiorstw na prace te wydano w ciągu III kwartałów br. ponad 7.800 tys. zł, wliczając w to także remonty mostów i wodościeków. bg

W Teatrze Ludowym - przegląd teatrów poezji i pantomimy

13 i 14 grudnia gościć będziemy w Nowej Hucie 8 zespołów teatralnych z różnych miast Polski, m. in.: Katowic, Szczecina, Zielonej Góry, Tczewa, Rzeszowa, Wrocławia. Prezentują one bogaty program artystyczny, wysoki poziom, są to bowiem najlepsze zespoły placówek związkowych, które otrzymały najwyższe punktacje w przeglądach wojewódzkich. Przegląd odbędzie się w ramach Festiwalu Kulturalnego Związków Zawodowych. A teraz kilka słów o zespołach i ich programach.

Teatrzyk Poezji przy Klubie Fabrycznym Fabryk Szkła Okiennego z woj. zielonogórskiego zaprezentuje program pn. „Strofy o mieście” według scenariusza B. Solińskiego, red. nac. „Nadodrza”. Jest to widowisko regionalne, podobnie jak charakter tego zespołu, pracującego od r. 1961. „Słowo o Jakubie Szeli” B. Jasińskiego przedstawi zespół Fabryki Maszyn Górniczych z Rybnika a montaż poezji XX-lecia pn. „Otrzyty z żelaza kropki krwi” - teatr poezji ZDK „Elwro” z Wrocławia. Będą to utwory Broniewskiego, Gałczyńskiego, Szyborskiej, Tuwima i innych, w opracowaniu A. Bielskiego.

Ponadto zobaczymy montaż literacki pn. „Grunwald”, w reż. E. Niedzwieckiej w wy-

Proponujemy...

...7 bm. o godz. 19 w Klubie Prasy przy Placu Centralnym odczyt mgr M. Godlewskiego pn. „Samochód - a zima”. Sądzymy, iż temat ten zainteresuje wszystkich kierowców, właścicieli samochodów, mechaników. 9 grudnia natomiast, w klubie MPiK odbędzie się spotkanie z Stefanem Otwinowskim pt. „Dramat współczesnej kultury”. Początek, również o godz. 19.

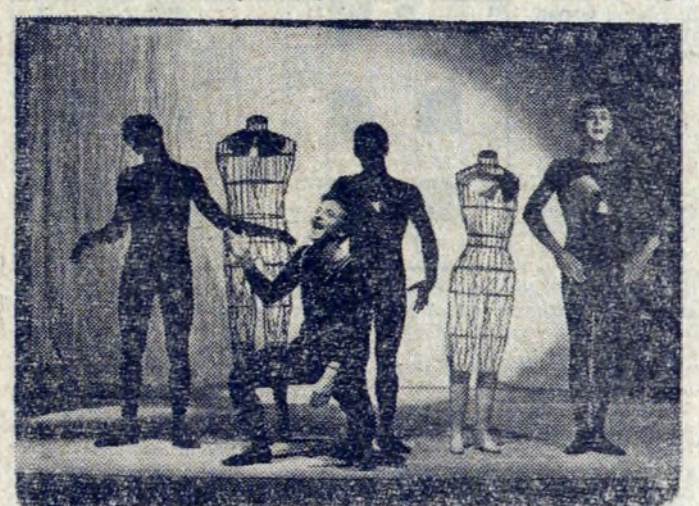
...dla najmłodszych mieszkańców Nowej Huty tradycyjne zabawy przy choince, które w tym roku odbędą się w hali Klubu „Wanda”. Imprezy te przewidziane są w dniach od 3 do 8 stycznia 1967 r., dwa razy dziennie, w godz. od 10 do 12 i od 13 do 15. Przewiduje się bogaty program artystyczny, upominki pod choinkę. Calość, jak co roku organizuje Rada Zakładowa HIL i Dom Kultury Huty. W imprezach tych weźmie udział około 5,5 tys. dzieci z terenu Nowej Huty.

...udział mieszkańców os. Na Stoku, Na Wzgórzach i Krzesławic w spotkaniach z radnymi, na których będzie można poruszyć najistotniejsze sprawy tych osiedli. Mieszkańcy dwóch pierwszych osiedli spotkają się 17 grudnia, o godz. 18 w Szkole nr 98 Na Wzgórzach, a mieszkańcy nowohuckiej gromady Krzesławice - 9 grudnia o tej samej godzinie, w klubie osiedlowym.

konaniu teatru poezji kopalni Katowice, „Kwiaty polskie” J. Tuwima według scenariusza i reżyserii J. K. Szmidt, które zaprezentuje międzyszkolne studio małych form teatralnych przy Klubie Handlowców w Szczecinie.

W ramach przeglądu teatrów poezji będziemy mieli okazję oglądania montażu literackiego pt. „Dlaczego tak kochamy życie” (Brecht, Gałczyński, Hikmet i inni) w wykonaniu sceny literackiej Domu Kultury Kolejarza w Tczewa. Scenariusz i reżyseria R. Landowski. Wystąpi Młodzieżowa Estrada Poetycka ZDK HIL z programem „Kiedy znów będę mały” Janusza Korczaka (scenariusz i reżyseria I. Jun), Studio Pantomimy - zespół studencki - przy Szczecińskiej Fabryce Motocykli, z programem „Perigeum” (scenariusz i reżyseria J. Werner) oraz znany zespół amatorski - Teatr Słowa Meluzyna przy ZDK WSK w Rzeszowie prezentując „Buty generała” M. Grześczaka (scenariusz i reżyseria E. Buchelt).

Razem wystąpi 9 amatorskich zespołów artystycznych. 13 bm. odbędzie się dwa spektakle o godz. 16 i 19, w Teatrze Ludowym w Nowej Hucie oraz 14 bm. również w sali teatru - o godz. 17.30. bg

Fragment występu Studia Pantomimy ze Szczecińskiej Fabryki Motocykli.

CO W TYGODNIU?

KINA

SWIT: godz. 15.45, 18.00 i 20.15 od 1 do 7 bm. „Pieski świat” produkcji włoskiej, doz. od lat 16, od 8 do 11 bm. (godz. 15.45, 18.00 i 2.30) „Piecni mężów pani Lizy” produkcji USA, doz. od lat 16.

SWIT mała sala: od 2 do 5 bm. (godz. 15, 17 i 19.15) „Czapajew” produkcji radzieckiej, doz. od lat 12, od 6 do 9 bm. (godz. 15.00, 17.15 i 19.30) „Małpia kuracja” - produkcji USA, doz. od lat 12.

SWIATOWID: od 1 do 4 bm. (godz. 15.45, 18.00 i 20.30) „Ostatni zachód słońca” produkcji USA, doz. od lat 14, od 5 do 8 bm. (godz. 16.00, 18.00 i 20.00) „Sposob na kobiety” produkcji angielskiej, doz. od lat 18, od 9 do 12 bm. (godz. 16.00, 18.0 i 20.15) - „Cierpię głogi” produkcji polskiej, doz. od lat 16.

SWIATOWID mała sala: od 1 do 4 bm. (godz. 15, 17 i 19) „Niewierność” produkcji włoskiej, doz. od lat 18, od 5 do 8 bm. (godz. 15, 17 i 19.15) „Beata” produkcji polskiej, doz. od lat 16, od 9 do 12 bm. (godz. 15, 17 i 19.15) „Zjadacz dyń” produkcji angielskiej, doz. od lat 16.

SFINKS: godz. 15.45, 18.00 i 20.15 od 1 do 4 bm. „Gejsza” produkcji USA, doz. od lat 18, od 5 do 7 bm. „Cena odwagi” produkcji bułgarskiej, doz. od lat 16, od 8 do 11 bm. „Człowiek, który zabił Liberty Lavrance’a” produkcji USA, doz. od lat 18.

KOLOROWE: od 2 do 4 bm. „Cyrk jedzie” produkcji USA, doz. od lat 9, od 6 do 7 bm. „Wiezy krwi” produkcji radzieckiej, doz. od lat 11, od 9 do 11 bm. „Szatan” produkcji włoskiej, doz. od lat 16.

BALLADYNA: od 3 do 4 bm. „Przybycie Tytanów” produkcji włoskiej, doz. od lat 11, od 7 do 8 bm. „Życie raz jeszcze” produkcji polskiej, doz. od lat 16, od 10 do 11 bm. „Cyrk jedzie” produkcji USA, doz. od lat 9.

TEATR LUDOWY

3 bm., godz. 19.15 „Igraszki z diabłem”, 4 bm. godz. 19.15 „Skowronek”, 5 bm. teatr nieczynny, 6 bm. godz. 17.00 „Zemsta”, 7 i 8 bm. godz. 17.00 „Zemsta”, 9 bm. godz. 19.15 „Skowronek”.

ZDK HIL

UL. MAJAKOWSKIEGO 2

3. XII, godz. 18.30 - Klub „Woźna Trybuna” - spotkanie z red. „Sztandaru Młodych” pn. „Młodzież a literatura i sztuka o tematyce wojennej”, 4. XII, godz. 18.30 - filmy krótkometrażowe pt. „Moi znajomi”, „To jest jakko” i „Opus jazz”, 5. XII, godz. 18.30 - w ramach Wieczorowego Studium Estetyki i Klubu Miłośników Teatru - wykład dr A. Woycieckiego pt. „Helena Modrzejewska - życie i twórczość”, 6. XII, godz. 18.30 - przegląd wydarzeń międzynarodowych w opracowaniu red. Z. Turka, 7. XII, godz. 18.30 - spotkanie rencistek HIL - wykład mgr H. Bohdanowicz pt. „Życie bez starości”, 8. XII, godz. 18.30 - spotkanie z redakcją „Drogowskazów”.

OGNISKO MŁODYCH ZMS ZDK HIL OS. MŁODOŚCI

4. XII, godz. 17 - Tydzień „Sztandaru Młodych” - spotkanie z mistrzami sportu, 5. XII, godz. 18.30 - Klub Miłośników Teatru - wieczór poezji współczesnej, w wykonaniu aktorów Teatru Ludowego, Ireny Jun, 6. XII, godz. 18.30 z cyklu „Dookoła świata” - prelekcja mgr M. Sawickiego pt. „Lazurowe wyrzeźbi”. Odczyt ilustrowany przezrociami, 8. XII, godz. 19 - impreza rozrywkowa pn. „Kram z piosenkami”. Występ kabaretu młodzieżowego ZMS „Karakon”, 9. XII, godz. 18.30 - filmowe Dyskusyjne Kluby Filmowego. Dyskusję prowadzi K. Kwinta.

OGNISKO DZIECIĘCE ZDK HIL OS. NA SKARPIE

3. XII, godz. 17 - pogadanka dla dzieci pt. „Niezwykłe spotkania”, 3. XII, godz. 18 - przedstawienie Teatrzyku Dziecięcego „Krasnal” pt. „Brzechwa dzieciom”, 5. XII, godz. 16 - pierwszy etap trzeciego konkursu piosenkarskiego (IV przesłuchanie), 6. XII, godz. 16.30 - filmy dla młodszych dzieci (bajki).

DOM MŁODEGO HUTNIKA OS. STALOWE

6. XII, godz. 19.15 - „Życie pod biegunami” - zestaw filmów dokumentalnych o krajach polarnych, 7. XII, godz. 18 - z cyklu „Wiek XX i nerwie” - wykład lek. A. Jakubika pt. „Konflikty życia seksualnego”, 8. XII, godz. 18 - prelekcja pt. „Zabytki Krakowa”, 9. XII, godz. 18.15 - odczyt T. Sikorowskiego pt. „Stary rynek - serce Krakowa”.

PROGRAM TELEWIZJI

od 3 do 9 bm.

SOBOTA

9.55 Dla szkół. 10.25 „Rodzina Artamonowych” - film fab. 11.55 Dla szkół. 16.15 Program dnia. 16.20 Program tygodnia. 16.35 „Wychowanie fizyczne naszych dzieci”. 16.45 Wiadomości. 16.55 Centralna Akademia z okazji Dnia Górnika. 19.20 Dobranoc. 19.30 Monitor. 20.00 Pegaz. 20.45 Barburka. 21.50 Film z serii „Eelpegor czyli upiór z Luwru”. 22.15 Dziennik TV. 22.30 Wiadomości Sportowe. 22.40 „Dziwne życzenie pana Barda” film fab.

NIEDZIELA

8.00 Politechnika TV. 9.05 Lekcja J. rosyjskiego. 9.25 Politechnika TV. 10.00 „Album melodii”. 11.10 Program dnia. 11.15 „O czym taiga milczała” - film fab. 12.35 PKF. 12.45 Wiadomości. 12.55 „Bawcie się z nami”. 13.25 „Jedziemy na łów”. 13.40 „Finał Olimpiady Rolniczej”. 14.35 Teatrzyk dla Przedszkolaków. 15.15 „Ludje i zdarzenia”. 15.30 Francuskie melodie rozrywkowe. 16.00 Film z serii: „Czarownice”. 16.25 Teatr Niedzielnny. 17.25 „Teleplasticon”. 18.00 Słownik wyrazów obcych. 18.20 Ogólnopolski turniej w jeździe figurowej na lodzie (pokazy mistrzów). 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.00 „Diana i inne” - piosenki Paula Anki. 20.50 „Genowefa” - film fab.

PONIEDZIAŁEK

16.40 „Kronika”. 16.55 Wiadomości. 17.00 Dla dzieci. 17.10 Dla młodych widzów. 17.30 „7 milionów młodych”. 17.45 „Król węgiel”. 18.10 „Spacerkiem po kinach”. 18.40 „Eureka”. 19.30 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.05 Rozmowa z prezesem CZKR Franciszkiem Gesingiem. 20.15 Teatr TV: „Skowronek” - Jean Anouilh. 21.30 „Na półkach księgarskich”. 21.40 Rep. film. 22.00 Dziennik TV.

WTOREK

10.55 Dla szkół. 11.25 „Świat się śmieje” - film fab. 16.00 Politechnika TV. 17.00 Wiadomości. 17.05 „Zrób to sam”. 17.20 Informator handlowy. 17.30 „Sprawy jednego kółka”. 17.50 „Afryka” - teletur. 18.20 „Na morskich szlakach”. 18.45 Program muzyczny. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.00 „Za miętą oceanu”. 20.15 „Świat się śmieje” - film fab. 21.45 „Skrzyżowanie dróg”. 22.05 Dziennik TV.

ŚRODA

9.05 „Samobójczy skok” - film TV prod. USA. 9.55 Dla szkół. 10.55 Sprawozdanie sportowe. 15.40 Lekcja J. rosyjskiego. 16.00 „Kronika”. 16.10 „Przypominamy, radzimy”. 16.30 „W gospodzie u chomika”. 16.50 Wiadomości. 17.00 Mecz piłkarski „Górnik” Zabrze - „Czerwonka” Sofia. 17.55 Wszechnica TV. 18.25 „Sylwetki J. Muzy”. 18.55 „Pod znakiem Jaksoci”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.00 „Tadeusz Hołuj”. 20.15 „Samobójczy skok” - film. 21.05 „Światowid”. 21.35 „Wesoły tramwaj” - film CSRS.

CZWARTEK

9.55 Dla szkół. Historia i język polski. 10.55 Lekcja J. francuskiego. 16.15 Kurs Rolniczy. 16.55 Wiadomości. 17.00 Kino „Pys”. 17.15 „Sporty zimowe”. 17.45 „Tramp”. 18.05 „Kwadran zagadek”. 18.20 „Między polem a jadalnią”. 18.50 „Miniatura baletowa”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.00 „Maskaron”. 20.15 Teatr Kobra: „Zabito człowieka”. 21.20 „Refleksje”. 22.00 Koncert.

PIĄTEK

9.55 Dla szkół. 16.15 Lekcja J. angielskiego. 16.40 Program dnia. 15.45 Film reklamowy. 16.55 Wiadomości. 17.00 „Miś z okienka”. 17.15 Film z serii: „Bella i Sebastian”. 17.40 Informator turystyczny. 17.50 Wszechnica TV. 18.20 „Wielokropek”. 18.40 „Poligon”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik TV. 20.00 „Kronika”. 20.15 „Śmierć w środkowym pokoju” - nowela film. 20.40 „Historia żołnierza” - film prod. ang. 21.30 „10 minut recenzji”. 21.40 Dziennik TV.

Z kroniki TRZZ

W związku z zakończeniem obchodów 1000-lecia państwa polskiego, jak również i Dniem Nauczyciela, Zarząd Koła TRZZ w HIL zorganizował w dniu 28. XI imprezę kulturalną w Turowie koło Opola. W imprezie tej wzięło udział ok. 400 osób, głównie młodzieży szkolnej z Państwowego Domu Dziecka. Reprezentujący Zarząd TRZZ w HIL - przewodniczący R. Słuzarz oraz H. Madowicz i M. Orłowski, wręczyli w czasie imprezy dar książkowy dla miejscowej biblioteki szkolnej. Występem zespołu artystycznego w ZDK HIL kierował J. Czekowski. Miejscowe władze oraz młodzieżowa publiczność serdecznie podziękowały naszym przedstawicielom za owocną współpracę kulturalno-oświatową na rzecz młodzieży ziemi opolskiej. (mo)

Pozegnanie żołnierzy OTK

W ub. sobotę odbyła się uroczystość pożegnania żołnierzy krakowskiego pułku OTK im. Bartosza Głowackiego. Na uroczyste spotkanie które odbyło się w hali Sportowo-Widowiskowej HiL, przybyli: sekretarz KW PZPR A. Kozanecki, płk M. Berling, dyr. administracyjny PPB HiL J. Lipski oraz kierownicy zarządów tego przedsiębiorstwa. Obecny był także wiceprzewodniczący WRN tow. Łoś oraz przedstawiciele władz wojewódzkich ZMS i ZMW.

Na uroczystości przedujący żołnierze otrzymali nagrody rzeczowe, dyplomy oraz odznaki Wzorowego Żołnierza I i II stopnia.

Żołnierzy OTK znamy dobrze. Często spotykaliśmy ich przy różnego rodzaju pracach społecznych — przy budowie szkół, boisk sportowych dróg itp. W tym roku żołnierze OTK przekazali 24 tys. zł na Fundusz Budowy Szkół i Internatów. Wartość wykonanych czynów społecznych wynosi w br. 1 mln zł.

Wielu żołnierzy podczas służby wojskowej uzupełniło wykształcenie podstawowe, a także ukończyło kursy zawodowe, zdobywając kwalifikacje malarzy, betoniarzy, spawaczy, traktorzystów.

Tekst i foto: J. BROŻEK

Do zebranych żołnierzy OTK przemawia sekretarz KW tow. Andrzej Kozanecki.

Sala wypełniona była żołnierzami, którzy wrócili już do cywila w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku, którzy zdobyli zawód i wykształcenie.

Odznaki Wzorowego Żołnierza wręcza szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego — płk M. Berling.

Dyplomy dla najlepszych — od dowódcy pułku płk E. Lipińskiego i jego zastępcy — ppłk J. Dybala.

W PLESZOWIE CORAZ LEPIEJ...

W związku z nowym kierownictwem, świetlica w Pleszowie rozpoczęła ożywioną działalność zarówno oświatową, jak i artystyczną. Ostatnio zorganizowano tu wieczor-

nicę z okazji 49 rocznicy Rewolucji Październikowej, intensywnie przygotowuje się do występów ludowy zespół artystyczny.

Nowy kierownik, p. Galinowski postawił sobie ambitne plany na sezon 1966/67.

NOWE KURSY

Klub Fotograficzny ZDK HiL (Nowa Huta os. Młodości bl. 1) organizuje w tych dniach kurs dla fotoamatorów początkujących. Nauka oparta jest całkowicie na zajęciach praktycznych, program obejmuje podstawowe wiadomości, związane z obsługą aparatu fotograficznego, techniką wykonywania zdjęć, wywoływaniem negatywów oraz wykonywaniem odbitek.

Szczególny nacisk kładzie się na zdjęcia portretowe, wykonywane przy świetle sztucznym lub w plenerze. Ponadto planuje się kurs II stopnia dla osób zaawansowanych. Wpisy przyjmuje i informację udziela sekretariat Klubu Fotograficznego — Ognisko Młodych, poniedziałki, środy i piątki od godz. 18 do 20.

Ponadto ZDK HiL, ul. Majakowskiego przyjmuje zgłoszenia do ogniska plastycznego. Zespół ten ma już duże osiągnięcia, zyskał sobie uznanie nie tylko w kraju, lecz i za granicą.

„SPOSÓB NA KOBIETY”
REŻYSERIA: RICHARD LESTER
PRODUKCJA: ANGIELSKA KINO: ŚWIATOWID, 5-8 BM.

„Sposób na kobiety” Richarda Lestera otrzymał Grand Prix na zeszłorocznym festiwalu w Cannes. Twórca „Zabawy na sto dwa” i „The Beatles” nawiązuje w swej nowej komedii do najlepszych tradycji amerykańskiej burleski oraz „czystego nonsensu” słynnych komików epoki dźwięku — braci Marx.

Mimo pozornej absurdalności film Lestera podejmuje jeden z najistotniejszych problemów współczesnego społeczeństwa — problem erotyzmu, ale przedstawia go z humorem i ironią, wysmiewa „zawodowych” uwodzicieli. Mówi też raz jeszcze o odwiecznej walce pomiędzy młodym i starym pokoleniem, które nie chce uczynić dla wzajemnego zrozumienia się. Film jest wolną przeróbką teatralnego przeboju — sztuki Ann Jellicoe.

KSIĄŻKI

Mika Waltan — „Karin córka Monsa” — Treścią powieści są romantyczne dzieje króla Szwecji Eryka XIV i prostej dziewczyny, z którą był ożeniony. Autor jest pisarzem fińskim znanym w Polsce z niezwykle ciekawej książki pt. „Egipcjanin Sinuhe”.

PIW, cena 18 zł.
Anatol Ananiew — „Czolg idą rombem”. — Osobiste wspomnienia z pierwszych dni bitwy pod Kurskiem. Autor przedstawia ciężkie warunki życia na froncie — stara się odtworzyć psychikę i motywy postępowania walczących żołnierzy.

MON, cena 14 zł.
Julius Mader — „Śladami człowieka z blizną” — Książka o agencie Hitlera, Otto Skorzenym, ostatnim kierownikowi wywiadu wojskowego SS z nominacji Ernsta Kaltenbrunnera. Tytuł pochodzi od przewiska nadanego agentowi z powodu dużej blizny powstałej po cięciu zadany w buszowskim pojedynku. Zawiera ciekawe szczegóły o tym zbrodniarzu spod znaku swastyki, który uciekł z obozu w Darmstadt i dzięki temu uniknął zasłużonej kary. Przełożyła z niemieckiego Wanda Piwowarczyk. Wyd. Śląsk, cena 18 zł.

„CIERPKIE GŁOGI”
REŻYSERIA: JANUSZ WEYCHERT
PRODUKCJA: POLSKA KINO: „ŚWIATOWID”, 9-12 BM.

„Cierpkie głogi” są adaptacją opowiadania Zofii Posmysz pt. „Szczęście panny Janiny”, wydanego wraz z trzema innymi nowelami tej autorki w tomie „Przystanek w lesie”. W ilościowo skromnym jeszcze dorobku literackim pisarki jest to już druga pozycja, którą zainteresował się film (pierwszą była powieść „Pasażerka”, której wersja filmowa stała się jednym z najgłośniejszych wydarzeń w kinematografii polskiej ostatnich lat).

W opowiadaniu, którego bohaterką jest wiejsza nauczycielka, zafrapowało reżysera — poza niebanalnym wątkiem osobistym, uwypuklonym zresztą, choć w nieco innym kształcie, również w filmie — bogactwo spostrzeżeń z życia współczesnej wsi. Materiał literacki, podbudowany obserwacjami i przemyśleniami reżysera, dał w sumie film, który bardzo ogólnie można by scharakteryzować jako próbę artystycznego zobra-

zowania dysproporcji między rozwojem ekonomicznym i awansem społecznym wsi a nie nadszającym za nim tradycyjnym i zacofanym sposobem myślenia społeczności wiejskiej. Nie jest przypadkowe w tym kontekście skoncentrowanie uwagi na środowisku nauczycielskim i szkole jako instytucji z natury rzeczy powołanej do niwelowania tych dysproporcji. Pokazane przez Weycherta środowisko nauczycielskie nie napawa jednak w tym względzie optymizmem, sygnalizuje, że szkoła na wsi egzystuje czasem na zasadach zgola sprzecznych z jej posłannictwem.

Bohaterka filmu (Barbara Krafftówna) jest jedyną osobą z grona pedagogicznego, pojmującą swe obowiązki nauczycielki szerzej niż odpracowanie tyłu a tyłu godzin w szkole. Ona jedna próbuje wnieść coś nowego w duszny, zamknięty świat prowincji, ingerować w nabrzmiałe we wsi — i jak się okaże — tragiczne w skutkach konflikty. Gorycz jej doświadczeń pogłębia fakt, że nie znajduje oparcia i zrozumienia we własnym środowisku, przeciwnie — stąd właśnie wywodzą się jej najgorzalsi przeciwnicy. (dr)

Kącik filatelistyczny

Zamorskie nowości

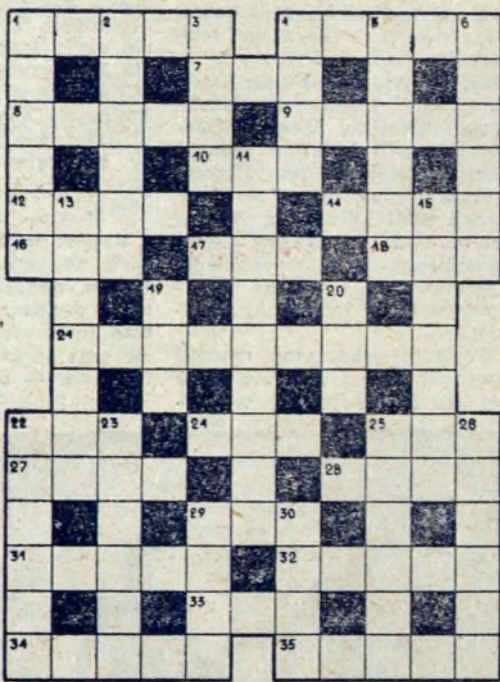
Pod koniec września br. ukazał się w USA nowy znaczek z serii folklor Stanów Zjednoczonych. Rysunek znaczka przedstawia duże jabłko, a na jego tle sylwetkę Johna Appleseed niosącego łopate i torbę z nasionami. Wartość nominalna znaczka wynosi 5 c. Poczta Indonezji wydała — w maju br. — dużą, ośmiowartościową serię znaczków z portretami prezydenta Sukarno. Seria ta została wydana w związku z reformą walutową w tym kraju. kp

Rozrywki umysłowe • Rozrywki umysłowe • Rozrywki umysłowe

KRZYŻÓWKA

Poziomo: 1. Jest w niektórych morzach i niektórych nosach, 4. w Paryżu Bułoński, w Krakowie Wojski, 7. gatunek wierzby, 8: miasteczko w powiecie Sucha Beskidzka (z dodatkiem Podhalański), 9. jednostka monetarna japońska, 10 na rosale, w sieci i w głowie, 12. wybitny znawca, 14. znana agencja ZSRR (skrót nazwy), 16. jedzie po nim pociąg, 17. jeden + dwa zera, 18. szklę się w oku, 21. świerszcz nie chce za nim siedzieć, 22. najniższy głos męski, 24. jest w studni, w beczce i w misce, 25. dowódca janczarów, 27. ogród rajski, 28. rybi smalec, 29. jest rzeźny i korbowy, 31. żywy samolotek, ważka, 32. muza poezji miłosnej, 33. niewolnik, sługa, 34. artystycznie tkany dywan, 35. roślinna ozdoba z Ameryki Środkowej, kwitnie tylko raz.

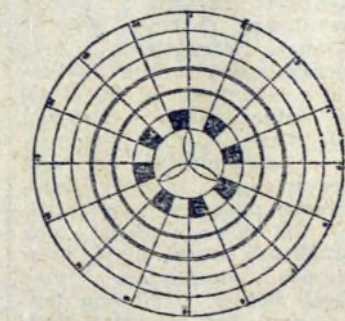

Pionowo: 1. kładka, łącznik, 2. farba olejna, 3. bardzo dobre jest zwycięskie, 4. okres urlopów, 5. krótki, gwałtowny wiatr niosący często deszcz, śnieg lub grad, 6. „Mercedes” prababek, 11. wystarczało umieć kreć, żeby grać, 17. leży na nim szyna, 15. pół - pora

roku (wiosna, jesien), 19. utrzymują polską komunikację oceaniczną (skrót nazwy), 20. marka samochodów osobowych, 22. grzyb z blaszkami (jeśli nie jadalny to tzw. psi grzyb), 23. wyciniek; jest państwowy, spółdzielczy prywatny, 25. tajemne nauki; sekretnie, niezawodne sposoby, 26. odmiana kotów, kóz, królików, 29. przyjemnie jechać w tym wagonie, ale obiad drogi, 30. rzeka na Pojezierzu Kaszubskim albo miasto u ujścia tej rzeki.

Rozwiązania prosimy kierować pod adresem redakcji do dnia 9 grudnia 1966 r. (decyduje data stempla pocztowego) z dopiskiem na kopercie „Rozrywki Umysłowe”. Wśród czytelników, którzy nadesłali przynajmniej jedno prawidłowe rozwiązanie, redakcja rozlosuje nagrody — bony książkowe.

KOŁÓWKA

W promieniu koła (dośrodkowo) wpisać 16 wyrazów o podanym znaczeniu. Litery w rzędzie zaznaczonym (czytane od nr 1 w prawo) utworzą rozwiązanie. W rozwiązaniu wystarczy podać tylko hasło (nie należy nadsyłać odgadniętych wyrazów).

1. 14 garnca, 2. samolot Burzyńskiego, 3. krasnoludek, 4. żyje nie fauna, 5. miska świnki, 6. równocześnie wystrzał z wielu łuf, 7. zwierzę albo człowiek zerujący na cudzym nieszczęściu, 8. okazałe okrycie wierzchnie, 9. taki sam diabeł jak Rokita, 10. większa od furty, 11. daje go pasta Kiwi, 12. zbiór wszystkich przedmiotów mających wspólny cechy, 13. zi-

mowa sypialnia niedźwiedzia, 14. środek Trylogii, 15. komplet naczyń stołowych, 16. popularne narkotyczne słowo.

ROZWIĄZANIE ZADAŃ Z NR 47

KRZYŻÓWKA
Poziomo: 1. Ares, 5. szosa, 7. talent, 8. skra, 10. album, 13. anroid, 15. amf, 16. a linea, 17. T-rana, 19. cal, 21. Niagara, 23. Amado, 24. Etna, 26. reduta, 27. proza, 28. lato.
Pionowo: 2. ryk, 3. stan, 4. bzmol, 5. stadtina, 6. szum, 8. szta-pca, 9. radiola, 11. bakarat, 12. Miranda, 14. Eleonora, 18. garda, 20. Amor, 22. Real, 25. NOT.

WIROWKA

1. walet, 2. Itaka, 3. wagon, 4. enota, 5. talon, 6. gniew, 7. gwara, 8. lalka.

BONY KSIĄŻKOWE OTRZYMUJĄ:

1. Janusz Kubas — N. Huta, os. Hutnicze blok 3/74; 2. Stefan Pańczyk — N. Huta, os. Zgody 10 91; 3. Irena Gregorzczak — Kraków, ul. Pijarska 13; 4. Władysława Zajac — N. Huta, os. Teatralne 2/42; 5. A. Roscłowska — N. Huta, os. Wandy 17/7.
Bony prosimy odebrać w redakcji „Głosu” — Huta im. Lenina, budynek „S”, klatka „B”, I piętro — w godzinach od 11 do 16.

Krakowska Drukarnia Prasowa Kraków, Wielopole 1